

A 26.403

E 9

Licht. Königsaal

E

9

Mönne

illusa waimolikko

S a u l o,

neile

essiäralikkult melehääs,

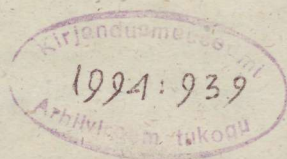
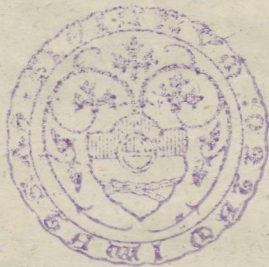
kummi

omma iggawetse önsusse perrä
töttelik himmo om.

Kopie mit dem Namen eingetragene und
Herausgeber mit der königlichen Mündert
abgeschlossen. Gedruckt zu Turku 1759.

R. ANTIK
Antikvarlaaf
Varu.

Wiis Münd Pühha Waimo palleme.

Sist es woi meid lunnastada, ei ilma
siesen, ei taiwan ka: Kui hend essi
pasta, meil olles kustu, sis olles
ärä sunnitu olnu, mes sündinu.

2. Oh sinna pühha Kolmainous! Kui
sinnust sai nouw sääl peetus, löisit sa weel
nouwo, kui ütlep kirri, ent se nouw olli
Jummala Poig essi, Immanuel.

3. Se Essä kink ommale Poiale kük pat-
tatsid palkas heldeste. Poig wöt sedda
wasta, nink rõmüst henda, ent temma piddi
weel ärä koolma se palka eest.

4. Sis Jummal sai latses sündinus,
jät mahha kük Jummala auruustust, sai me
arwolisses töest kigin asjun, kand essi me
hätta omman ihhun, ja kuulge weel:

5. Ta olli waine nink pölletu, et satan essi ka julgunu, meije armsat pästjat, ke pusep olli, kel ütfindä kirri weel meelde tulli, kiusata.

6. Sis kurrat tapel se Wona, nink Woon sai woinust, wöt tälle ka, mes ta olli riisnu; ta taht tarf olla, ent siski pet ta hend hirmsast ärra sen taplusen.

7. Se kurrat, ke wäega wihhane, saat mõnda waiwa sel Wonale, nink es henga mitte, senni kui pästja, me Woon, ke ilma pattu taht kanda, sai tappetus.

8. Nüüd Wona mannu meid juhhatetas, kumb kirjan meil ette malitas; tälle om üts Essä, nink se ei wötta üttele aumo lovdas jast wasta, kui Poja seen.

9. Kel Wona külle mulk swamen kui õnsusse pohhi selge om, ke neid nagglu tähte ta kæn nink jallun om ütškörd tundnu nink nannu waimun, se tunnistap:

10. No Jesand nink Jummal! pühända so nimme! tulle so rikiga! oh et sulle pea saas kittus eigist! sest sa ei häbbene eäle pattatsist, sa ilma õn!

W. Ma kitta its henda neist.

Dh pattatse, tulge nink kaege Wona, ta swand, ta Kroni nink hawatu Kehha. Ke henne man otsnu nink löidnu kil suta, woip Jesusse Hawule julgede tulla. ;:

Se

W. Oh laulgem süddamest.

Se Woon om tappetu, nink õnsus satetu, ke nüüd siski kolep, se pöllep Wona sest, ja ütfind hukka lähhäp, et ei tahha ta pästmist werrega. ;:

W. Oh oppeta meid risti fall.

Teil om nüüd lubba Wona mannu tulla, mes henge põlw teil eäle wois olla,
2. Ehk olge pattu häuga kohhalt täütet, sis om ta südda siski armust läütet.

3. Ke omman lomun pattatses om jänu, nink ommast wäest ei olle terwes sanu?

4. Nink Jesu ialgu een om maan kui kolu; ei olle neist weel ütisk hukka lämmu.

W. Waggus pästja, sinno armo.

Arm keep Jesu Hawust wälja, et woip Abba ütelda, nink sest tunnist sani henda armo latses nimmita.

W. Ma kitta its henda neist.

Dh arm, arm! kui hõlpsaste same so kätte, neid pattu me lasskeme werrega katta, ei minta joht pöigmihhe filmi eest ärrä, ei enne, kui armo tööd tallitap temma. ;:

W. Nüüd laulgem süddamest.

Kui hend se werre Woon meil näütap risti puun, ellap kolu südda, mes kilm, lat

U 3

lät pallama, meil om se Jummal nätta,
ke werd wallanu. Mes meid waiwanu,
om löppetetu.

W. Woon, Woon, o Woon.

Se puhhas Waim :: ke soamen meil sel-
letap nink Wona :: auwustap, sesam-
ma öñne su :: ei mu, teep selges meil, mes
pat om taal, et soamest :: ei usta Jesust
Krist ::

W. Sa meije lige armsamb Pa.

Kui kaake näep walge man, et temma ello
kurri om, ja wöttap mitma wisiga hend
essi pattust parranda, se saap kii waljas
pididit waggauft, ei ostka siski Jesu lun-
nastust.

2. Ent kui üts waine pattu loom, ke kad-
donu nink hukkan om, sest pattu unnest ar-
ranep, om haige, oigap tännitap, ei köhta
henda siski awwita, se mannu tullep öñ-
nisteggija.

3. Kuis käsfi käüp? oh kurri om, ma olle
omman werren maan, sis ütsep Henge-Söb-
ber: poig, ma anna sulle andis kif, mo
pale kae, ussu, töse nüüd, ja römsas,
katta henda, jöse siit.

4. Heng wastset waimo saap nink teep,
mes Jesus käsfi, ja usk näep, nink kaep
Wona filmiga, om temma wakke tundnu
ka;

ka; heng tössep näggematta särkiga, om
tutwa seddamaid se Wonaga.

5. Se om üts asfi imme täüs, kumb
eesmält latsil kerge näüs, ja perräst saap kii
mihhele sest usku ammal surmani: Se om
se üllemb tarkus taiwan ka; sest peap wai-
sest karja tuttama.

W. So heng o Jesu, tekko.

Kristusse Werre öigus om mo ehte, au-
wo särk nink rööm, sega ma tahha
saišta ka, kui Jummallalle taiwa lä.

2. Ei sa ma köhto iggarwel, ei löita kai-
bust minno pääl, sest et ma pattust päste-
tu, nink minno wölg om tasfa jo.

3. Nink se puhha nink süta Woon, kumb
koli mörro risti puun, mo pattu nink mo
henge eest, om minno Issand Jesus Krist.

4. Ma ussu, temma werri om se lige kal-
limb hä nink rööm, ja taiwa warra täw-
weus, nink massap taiwan iggawes.

5. Kif olge tunnistasis nüüd, mes nouw
mul, taiwa minna siit, Kif Engle pandke
tähhele, ke auwustusfen elläte.

6. Ehk Wona armust ella ma, ta teni-
tusfen weata, kif kurja wära päleke, ja
pattu surmani ei te.

7. Ent siski, kui ma taiwa sa, ei wag-
gauft ma nimmita, enge et ma kui pattane
sa werre perräst taiwatte.

8. Kui

8. Kui nakkatas mult kiusfima; Mes teit sa ma pään? kosta ma: Ma tenna omma Jummalat, kui jousi, tei ma rõmsast haäd.

9. Ja et ma teesi, et kif pat om temma werren uppotet, nink nüüd jo woinus minno kään, sis olli julge hennesen.

10. Kui himmo tulli, tenst ma, et minno es woi sundida, ma ütli wihhal kõrgusfel: Se eest poi Jssand ristil pään.

11. Es taple ma joht neidega, üts lih-hemb nouw mul olli ka: Ma kaibsi sedda Wonale, sis pääsi ma neist wallale.

12. Et ma nüüd ilman ella weel, sis om se minno tertwe meel, et ma wois ristil rah-wast ka se armo pole juhata:

13. Et kallis Jummal otsata om wõtnu meid armastada se Poia werre surmaga, et ei woi ärrä arwada.

W. Oh helbe Jssand Jesus Krist.

Sollet, armas Jesu Krist, mo sü eest surma lännu, nink ollet hätta, waiwa, rist, mo henge õnnes, nännu: So teoteti, waiwati, oh te, et minno südda sinno wast saas läütet armoga, so jälle armastada.

2. Oh et mo südda wallal saas, so werre hikke wõtta, kumb minno pattu perräst saas sääl aijan olli nätta: Oh et mo silma roh

rohkede wet woisi piserdadä, ikma jäda, kui ne, ke heldeste tõist tahtwa armastada.

3. Oh et ma kui üts latseken so perrä nakkas jooskma, ni kawwa kui sa Jesuken mo wõttas uska tõsta: So magus arm sis lõpmata mo henge üllendago, kinnitago, et ilma otsata sult kangest kinni jägo.

W. So heng o Jesu tefto.

Mul näuta naggli assemist, et wallitsit mo iggawest, so Kulle läbbi johhata mo henge koddõ armoga.

2. Neid Harwu, kumbe lödi sul, las pae mulkus olla mul, kohhe kui tuwiken ma lä, et wainlasest ifs rahho jä.

W. Nüüd Pühha Waimo pallome.

Nüüd Pühha Waimo me tenname, ke meil Kristust näütap selgede, et kif tunnistaja, ke ussun koolnu, läbbi ta oppus se Wonale tulnu, Halleluja.

2. Meije ei mõtle sest katside, et sa suur Meister ka nidade Risti Kõggodusil, kummil Woon tutwa, saat eggal päiwal neid Harwu näütma, se om so tõ.

W. Ma olle Jesust pandnu.

Sa armas Emma südda, nüüd palle meije eest, et Jesu Surm nink Hädda swamen wallitses, sest kui se Harwu oja, kumb nüüd jo jooskman om, saap egga üts te lastma, sis om sul õige rõõm. ;:

B

Sel

S El twerre Bonal, ke minno hädäda eest, käl Haru hennel nink surma sanu töest, sel Wörstil, ke ni wallo tundnu, kui pat ta söand om labbi jungnu :.:

2. Sel anna minna hend tämbä jälleke, kui werre hinna nink risti ommane. Tä teffo moga, mes täl tutta, ta wötfo mult, mes ta ei woi nätta. :.:

W. Ma olle Jesust pandnu.

Pöig mi hbe silmin kääma, om selge önnistus, ta armo sisse jama, om waitlik römustus. Ke middäke ei pürowa siin teeda, tallita, kui Jesu jällun kääwa, woip rahhun hengada. :.:

2. Se tousep ommast sängist Kristusse söbbrusen, ei pelga nuhtlust minkist lig'ello käämissen, sööp nink joop armo sissen, käl nälgus temma ka, nink om armastamissen wahhetamisseta. :.:

3. Kui päiwa otfa tennu, läap temma maggama, nink pannep filmi kinni Kristussest käändmata, ka unnenäggemissen, kui peas tullemä, om ikkes mele sissen se Dnisteggija. :.:

W. Näüd laulgem süddamest.

Näüd minno lotus om so tö nink waim, mo Woon ja so pallaw Berri, se Berri

ri Külle seest, kumb teep, et ma ei wässi: Eest so Werriga teep, et römuga woip fik tallita.

W. Mo südda walwa jälle.

Mo tö las korda minnä, nink önnista fik sinna, et algus hä wois olla, ka önsalt otfa tulla.

2. Mul, Jssand, öinne anna, sul söand hones panne, mo roog olgo so sönnä nink walgus taiwa minnä.

W. O Kriste, päiw ke ollet.

Sis maggame so nimmel, Woon, so Engli saiswa meije man. Sul, ainus Jummal iggawest, auw, fittus olgo süddamest. :.:

W. Ma tulle taiwast üll.

S olle terwe tullemast, ke sa es pölle häddalist, sa rühfist häddan abbis mul, kuis ma woi sinno kittä käl?

2. Oh minno armas Jesuken! sul olgo pehme wodeken, mo süddamen nüüd hengada, et sinno ma ei unneta.

Eski Wiis.

Mo ello Jesust pandnu mo söamette häst, ke omma Werd om andnu mo waise waggla eest, mo sega ärrä pästa pattust nink

Kurratist. Kas arm woip suremb olla siin ma pääl iggawes? :;

2. Mo henge pohjan paistap so nimmi nink so rist iks ütfindä, nink tóstap mul römu, Jesu Krist. Sis näuta henda mulle seiamma palgega, kumb risti pääl sul olli kui mo eest koolit sa. ;:

3. So Külle mulkun peeda mo henge armolist, so warju alla wotta mo fige hädda kääst. So ello kirja sisse mo nimme kirjota, mo henge leuda essi so ello kimpõ ka ;:

W. Oh armas kae tennä.

Oh minna teije sedda, mo pattu pessi tedda, ke olli pattuta, mo rasse esitusse, mo hirmsa köwverusse, ne litfiwa so otsata.

2. So Surma minneminne, so halle oigaminne, so Silma pissära, so kange Berri higgsi, kui ello ots om liggi, so hõlmale mo saatawa

W. Sa kääset Jēsa pallelda.

Amen, se om ütš kinnitus, nink meije ussu tunnustus, et sinna kulet heldeste, mes meije sinnust palleme; sis laulame nüüd rõmsaste: Amen, se sundko nidade!

W. Ma tenna so, et ollet mo.

* S * M * L, Lunnastaja, ütfindä mo armo pole ajat, nink armo haigust waimule so perrä essi saatat.

2. So

2. So teotus, oht, hädda, rist, ne Haswa, ke sul lödu, omma mo sõand wõtnu tõest, nink sinno Kõlge leudnu.

3. So armo tulle paistusesset om minno südda läütet, ma tuusi, et mo pattu eest sa risti pu pääl koolit.

Essi Wiis.

Siin om mo südda Jesuken, kumb sinno sõand murõnu, kui sinna sedda taplus sen surmast nink pörgust päätnu: oh tulle, läuta sõamen so armo tuld, o Põisjoken!

Essi Wiis.

So hengega mo pühhanda, nink üttes waimus ühhenda, o Woon, so kolu Kehhaga henge nink ihho parranda.

2. Se wessi, kumb sääl rohkede joosk Kõllest hääs sel ilmale, mo mõsko, nink so Berrega mo meeld nink sõand kostuta.

W. Oh armas kae tennä.

Kõul tunneme, et sinna meid tahhat puhhasstada sissest nink wäljast ka: Sest kitta me so waiwa, so saatmist eggä päiwa, meil allandus om häbbega.

Sesamma Wiis.

* M * A oša allandusfen, ja silma ween nink issun, et mul so rahho jääs: ütš kummardaja südda, pohjani pattu tutta, ei tetta, Jummal hoidko sest.

B 3

2. Uts

2 Üts heng, kumb tolmun elläp, üts tuw, kumb rojst pöllep, ni kui se waimo wiis, tö päle wässiimatta, hääl meel waine näta, ja kaitset tühja mötte eest.

3 Neil, kumma sedda moistwa, iks ar, mas sedda kaija, mes köhtap meije arm, neil pattasille römüs, neil riklotu ille armas, üts tämwelik mees Jesusfen.

4 Üts fokkofeltsja südda, kumb iks mudutamatta nink tuisun wäärmata, üts helik latsekenne, ke armun lähhämballe so pole tükkip jätmata.

W. Zerre tuhhat körd, ke.

Sirjota mo söamette, Jesus omme Haru ka, et ma es wois melest mitte tunnike neid unneta. Ennämbat ei köhta ma, kae mo pääl armoga, kuis ma kässt fokko panne, nink so jalgu ümbrewötta.

W. Se om ütlematta.

So mo waist nink pattast! töest ma wolle se. Kui es olles säräst meeld mo Pästjale, et ta ei woi jätta minno hengekest, olles ta io wötnu armo minno käest.

W. Müüd paistap meite.

Ma tunne omma halvust kül, et ma hend arrätekis weel häüft nink alandamisest. Ent kus mul parremb asse om,

om, kui Wonakesse söamen, sääl jä ma rahholisses. Ja ma sörowa sinna sada, sinna jäda eggal päiwal, eggal tunnil, eggal ajal.

Wiis Müüd Pähha Waimo palleme.

Mo pattast söand Woon, tunnet sa, kumb mitto wallo saat sülle ka. Kui sa minno perrä es olles tulnu, es olles minna so otsma lännu, kes om kui Sa?

W. Oh wagga Jummal, ke.

Kui ma pattatseken es olles nink es maitsas so Haru söamen, kui wallale es saifas so südda minnule; es wois ma saifsta töest. Ma koles tötteste, kui werre röhkus puus.

W. Sel Werre Wonat.

Kül om mul nörkust, mo Pästja tijap kül, wikka nink pudust om wäega paljo mul, mo kõrge Preefter peap joudma, nink kif mo haru kinni keudma ;:

W. So heng o Jesu, tekko.

Gh kül mo südda ikkep siin pudusse peräst temma een; ma römusta hend ommete, nink lota, et ma siggine.

W. Mul om suur rödm.

So piin läap siin pea möda, waine südda ütley tötte; usfun sa ma selgust kätte.

Se

W. D Pä täis Werd.

Se pohhi, kun ma saisa, Kristusse Berri om, se teep, et mul woip paista se igawenne rõõm. Ma essi nink mo ello ei kolba kohheke, mes Jesus andnu mulle, om armas tõest nink hä.

2. Ta waim toop minno waimul hääd rõõmu sõnumid, et Jummal abbitummil iks näütap armo teid. Mes eäl mõtlet perä, ei suur, ei wäikenne, ei sa mo käändma ärrä ta üsjust kohheke.

W. Kui pat teep waiwa.

Selli Wona mõtte jo enne, kui täl luust nink ihhust ihho tetti, et temmal Koggodus wois sada waisist pattastist, nink tuus jo sedda ette, kuis saas nink kõrda lääs.

W. So Heng o Jesu, tekko.

Nink kui ta olli ristil pääl, saia Jaan nink Emma ristil al, neist saad ta Koggodussefest, weel enne kui ta ärräläts.

2. Se Koggodus om allal weel, nink saiaap ütte mele pääl, Kristusse Berre õigus om weel temma auro särk nink rõõm.

W. Meije Jummal Wou.

Üts om, kumba tunnep ta, armas Karja kenne, nink kui sünnis nimmita, õnnis kerkukenne.

2. Üts

2. Üts om meil ka Jesandas, üts om meile pästjas, ke jääp meile ommatfes iggawetses ajas.

3. Kõmusta hend Koggodus, et ta wals kits sinno, sest ta peap iggawes omma armo nouwo.

W. Sel Werve Wonal.

Weel tämbä saiaap se õnnis Koggodus, ta mannu tullep kii, mes sai wallitus; täl hõima omma kigin paigun, patatse omma saäl häste warjun ;:

W. Oh armas kae.

Nink kui Woon ni suurt hulka saap hennene, et sedda ei woi siin luggeda, sis neide kesken ellap, nink asfend neile saatap, nink om se hulka Wõrst nink Pä.

W. Nüüd Pühha Waiwo pall.

Woon ristil puun om meil Jummalas, ehk meid kii ma-ilm sest teotas, se om meile märkis, mist selgest tunnus, kas welle nimmi kelleke sünnis, se õige täht.

2. Nink kui üts Engel me mannu saas, nink melle tõist armo oppust kulutas, kui ta ristist mõda meid tahhas saata, tõest meije wannusse tedda ärrä nink oppust ka.

3. Me jäme rõmsas ilm lõpmata, maitfame, näeme, tunneme ka so, sa maggus

E

Päst

Pästia, nink kii mu oppus, kumb meid
muujale kánap sunnuft, om pólletu.

4. Jesu Koggodus woip rómuga omma
Söbbra sissen hengáda, se om temma assi,
Jesússe Berren möskma nink ojuma kui ar-
mo merren ilm ofata.

W. Müüd laulgem süddamest.

D Jesand Jesu Krist, ke sinna ar-
molist ristit pu páal koolnu, nink
omma Koggodust se lábbi hennel saatnu, sin-
no perrándus kittap so se eest kigest söamest.

2. So Berri rómustap, önnistap, zip-
putap sinno Koggodusti, se woijap armoga
nüüd kigin paigun essi kii, mes meijega üt-
melega tahhap ellada.

3. Já henne waijel sis iks armun, Kog-
godus Berre ajamisfen, fest sa sait wallis-
tus se tarbis taiwa sissen, sul om kinkitu,
et woit armasta söpra, wainlast ka.

W. Jesus minno esto.

Sggawes já warjun Jesu Berre Harun
halw nink waine taal; ni kui mehhi-
linne eggal tunnil olle temma Haru páal;
ja se olgo sinno tö, kumba armastap so süd-
da, senni kui náet tedda.

W. Sa pattaste Armastaja.

So saatko Jesus walgussen, kui aig om
ussin olla, ta andko sul ka söamen kos-
tus

tutamisse aiga: So perrá tulgo ikkes ta,
nink temma ajaminne so assi olgo koggona,
kui hongo tömbaminne.

W. Oh armas kae tenná.

Oh sa ussutaw südda, me palleme, nüüd
woija meid wastse armoga so kalli Ber-
re lábbi, senni kui meil saap wágg, so Ha-
wun kohhalt elláda.

W. Müüd laulgem süddamest.

Müüd wotta pelgotas suandmist rahhoga, o
so kallis südda, me armsa Mihhe káest,
ke sääl tuus meije hátta, nink kui wahha
töest sulli surma wáest, ta sai meid se eest.

2. Gest Jesast, kel se Poig kallimb kui
omma järg, ke se Poja perrást kii, mes ta
waiwa palk, kui latfi toitap armsast; tem-
ma perrándus saap ni loetus, et ei kao hius.

3. Gest Pühbast Waimust ka, (ke tah-
hap nimmita tedda Emmakeses, teep háste
koggona) o Waim sa kittat ikkes Jesust söa-
men, kirjan, meije suun, Haru leppingun.

4. Hoija nink önnista, oh Jesand, ar-
moga sinno Poja rahwast: Oh paista söa-
mel, sa Berre palge armsast: Jesand, tösta
weel palget meije páal, anna rahho meil!

W. Müüd Pühha Waimo pallome.

Ke nüüd siin hulkan woip söamest ni laul-
da: Minno Jummal nink Mees! sa tis-
jat

jat kii asju, sa tijať sedda, so kullen mo ello, poop, meel nink südda, ja tötteste:

2. Hä sel; ent kui töine luggu om, pallelgo: mo Jummal nink Woon, ma olle so lojus, ma saisa, ikke, mo woeti ütstörd so rahwa sekkä, oh hallasta!

W. Sa meije kige armsamb Pä.

S El kallil Wallo-Mihhele auroo nink tenno anname. et temma omma surmaga meid pattust wötnu lunnasta. Kui Jesus meil es olles armolik, me olles weel kurrati wangi kii.

2. Kui Wona Werd es olles meil, sis olles rasse ello tääl, ilm lääs meil kiffas koga, ja taiwan olles ohto ka. O Jesus, iggawes so kittame, kui sa es olles, kus me jääseme?

W. Mina Julgu ;:

Meije waife ;: ärrä pölletu, armo läbbi ;: ärrä wallitu, Jesu rikin ellame, kun me ikkes wöttame, sest se warra ;: om ilm löp mata.

2. O sa kallis ;: Henge. Poijoken! läüta omma ;: kirge soamen, anna süta andis meil, sis saat sinna tenno weel, te meid kindmäs ;: ussun risti pääl.

3. Anna

3. Anna meile ;: ke hämelega tabhasime ;: sulle elläda, ke ei pürowa önnistust muust kui sinno Werre wäest, anna meile ;: so Werd tutta ka.

W. Eht kül ütlematta.

Sunnis Wona-rahwas! Wona Werd om sul, kumb so reiwid puhtas peap eggal luul, uhhap rojust ärrä, maidsid asju ka, Wona mele perrä las hend walmista.

W. Kui pat teep waiwa.

Pattatsesus meil jägo, puhhas heng, allandus, meist örsani iks sago ta tö tallitetus. Sa saatap omma hullakest ilda nink warra essi nink römustap meid töest.

W. Oh laulgem südd.

So Surm, o Jesu Krist! so Nagglu tähe, Rist, so Kulg, kumb kisti wallal, so Higgi ihho seest, so rahwast hoidko allal, Werre kerku Pä! kunnii tullet sa? ;:

Essi Wiis.

M Es teep üts önnis hengeken, kui temma sängi heitap siin? sest Haru Werrest römustap, muud hääd nink kurja unnetap, ja kaep, kus tal säng, kats sängi lörowap heng, üts om se Mulk ta Kulle seen, sääl hengap ihho, heng nink waim ni oöl nink päiwal. Se töine säng me ihhul om,

E 3

kui

Kui olla woip, hã paigaken, se ümbre Külle
oja om, ne Engli omma walwaman. Und
om meil figil waja, maage, ta saap meid
hoidma.

W. Ehf kül ütlematta.

Maage Wona warjun, unnen olgo ta
näтта risti kannun naro Kroniga kui ta
sõand odda ülles arwanu, ja kui saljan jone
omma tõmmatu:

2. Kui ta Kãe nink Jalla waiwat wallo-
fast, kaage kif sedda, maage maggufast, ni
kui teije Pãstja enne merre pãal laivan wo-
nu maada, kui tuisik olli sãal.

W. Se armsa paiwa paistm.

Sis tahha ma nüüd uinota so hõlman,
armas Jesus, Mo tek so warri ütfin-
dã, mo sang om sinno heldus, so kind mo
padjaken, mo unni Hawu rõõm, kumb puh-
hast Küllest wãlja keep nink minno henge
sise laap.

2. Ni sagede, kui saap sel õõl mo werri
sonin tuiskma, ni saggest peap ka mo meel
nink waim so ümbre wõtma. Nink sega
uino ma, nink mõtse rõmuga: sa Jesus,
Jesus ollet mul, ma olle ka nink ja iks sul.

W. Kas sa kulet fige armf.

Sinno Külle pehme sangi sise, fige arm-
samb Jesuken, wõtta meid sel õõl, so
luliskmissi, wõtta ka, o Wona ken, so pilla-
tu

tu armsid latsekeisi nink kif ühhendetu hul-
kakeise, eggan paigan õnnista neid so kãe
waiwaga.

W. Mo südda walwa jälle.

R Uli latse rõmsa omma, nink me man
figginewa läbbi se Wona kesse armo
nink kaemisfe:

2. Ta waiwan henda toitwa, senni kui
koddõ läwa, nink näewa, mes ne usknu,
kel nemma siin hend andnu:

3. Kui nemma nida laulwa, nink henda
rõmustawa: Me olleme kif lodu, ta hõlma
sissen maada.

4. Sis ei woi ello hãdda neid mitte kur-
bastada; kül woip üts õnnis südda kif wiim-
selt unnetada.

5. Nüüd meije Preester tulgo, nink arm-
faste meid toitko, temmast saap hengel, ih-
hul rõõm eggal silma pilkul.

Esfi Wiis.

Sa pattaste Armastaja, ehf olgo mees
ehf naine, so wãe manno tullewa me
ihho nink me waimo. Me olleme ait Jum-
mal, tõest sest samast surest hõimust, kel
hãas sa fige ennãmbest sãal pu pãal kolit
armust.

2. So Hawu man me peame sel tunnil
armo wõrust, so Kullen-mulkun tunneme, et
wallitsit meid armust, suud nagglu tãhhil
an

anname, Woon, sinno Käen nink Jallun;
Eik kriipsu maggusas meil te, ke sinno ihho
kullen.

3. Sa illus Põigmees lähhüne, meid hel-
dest üubrewõtma, so puhhast armo tunneme,
kumb wastne iks nink jätwa. Sa ollet me
eest tappetu, nink sait ka ello jälle, sa hä
nink õige Wina: pu, so osse sisse tulle.

W. Oh armas kae tennä.

Jä meil, o Woon, jä ikkes, et ütfindä üts
paistus so armust meil ei jä, ei joht,
et sinno Hawa meil eggal tunnil jäwa, so
terwe waiwa Rehhağa.

W. Minna julgu ::

✠ **✠** **✠** Mnista meid :: Jesus heldeste, tulle
wasta :: meije palleme; Pä, ke
werrest paistetü, meije eest ni rikkotu, oh et
meije :: so man jäässeme.

W. Oh laulgem süddamest.

Woon, meije palleme, oh olle kigile nüüd
nink ikkes liggi, nink wõtta heldeste
meid umbre armo lähbi, jä iks, Wonaken,
meije silmi een ::

W. Kui pat teep waiwa.

Oh jä meil sõamette ka iks kirjotetu, et
armo man ka töttet sult tinnistas me
su, et eggäüts kui pattane so pitsatit pä ot-
san wois kanda surmanie.

Mes

W. Ma tulle taiwast üll.

Mes Jummalal saap meije kääst, et ta
hend waiwap ni me eest? o Jesus
Krist, me wõtame eik wasta nink so tenname.

2. Oh et eik soonde tuikmisse nink hõng,
Woon, sinno kittasa! ni mötlep ihho kor-
jussen üts lunnastetu hengeten.

W. Se Wona omma olleme.

Mes sinna annat, wõtame :: ei tahha
henda sulle keelda, me palleme so filma
weega, te meid :: :: so saarnatfes, o Pä!

W. Nüüd Pühha Waimo palleme.

Kui meil weel olles tetta middäge, iggawes
hukkan me ollesse, lunnastusse õnsus!
ei olle waja, hend esfi waiwada nink tööd
tetta, se eest om Woon.

W. Oh armas kae tennä.

Oh Essä, olle rõmsa, ma olle Poja omma,
oh Emma, õnnista nink te, mul ni kui
latsel, mo Mees, ke mo pääal möttel, mo
wõtta hennel foggona.

W. Arm lähhüne nüüd.

✠ **✠** **✠** Wonale jäap, ta kehha man poop,
ei lahku sest ka, om rõmus nink
lähhäp siit õnsusfega.

D

Mes

Eesti Wiis.

Mes teep üts õnnis hengeken, kui ihhust ärrälakrup siin? jääp ihho weidi töb bitfes, aig lät tal pea iggawes, taht Poig meest kaeda, Poig nakkap tullema, heng näep ta külge, Jalga, Kät, se Wona kenne annap suud seame pale. Suandja wiip sis hengekest su sissen koddoo iggawes, su and mist näüs weel ihho man, kumb selletetas mullan maan, heng wiip kui ihho selge, taad ärrä Wona külge.

W. Niid pühha Waiwo pall.

Kui niid üts südda siit ilmaft läap, nink kui ta ihho siin nõrkas jääp, ja saap hauda pantus, sis om heng koddun ütfinda Jesusse Kullen Mulkun, se om ta paig.

2. Ma olle neist nagglu asemist jo ütseford nannu, et iggawest mo walliti armust, se om iks melen nink Harwu paistus mo hengejällun, kui ärrälääp.

W. Kui minno tund saap.

Ma olle, kui ma tija töest, so ihhust lu nink lihha, so külge ja ma iggawes, ei pelga surma wihha. Ma sinna, kun sa ollet, lä, et ma so mannu ikkes ja, ma lä sis rõmsast koddoo.

W. Niid olgo ikkes iggaw.

Sa Waimuga mo kinnita, so Harwuga mo woiija, so Surma heega puhhastafel

sel tunnil mo, mo Wästja: Nink wotta mo sis ütseford taalt haan kindman usfun ilma päält so wallituide mannu.

W. Mo sband anna.

So tunniken lööp, ots omma kaen, ta Berri kastap so; niid löppetä, o mõrsjaken, so ello rõmsast jo.

2. Niid minne koddoo, häbbene, so armastap se Woon, sa läät niid temma hõl male, ta waiwo olgo so rõõm!

W. O Pä täüs Werb.

Niid minne omma liina, kun Jesus sinno õn, kun toitust antas ilma, sa pästet hengeken. Niid minne sinna koddoo, kun enne ollit sa, senni kui hawan ihho jääp terwes koggona.

W. Mo sband anna.

Sa maggat õnsast mõrsjaken nink maggusfat und näet, et Poijokesse seamen sa hengust wallisfit.

2. Se sinno waiwo löppetap, et tedda keudeti, ta ohho haäl so uinotap ka õnsast wimate.

3. Ne nagglu, ke wallutiwa, so hoidwa mulla seen, ta om soga, sa temmaga, magga sis hengeken.

4. Sis laske maada mõrsjakeft, ke unnen mohhalep, et temma omma poijokest nink Kulle Mulku näep.

W. Saas meil pattasille.

I Esand om Esajal näütnu neid, ke järje ümbrel olnu, enne kui Boon lassēs sanu, sis om Proweet Wörste nännu.

2. Nink se werre Leppitaja Jaanile näüt ütškörd henda omma pattatside seän, näggi kunningid Jaan taiwan.

W. Ma tenna so, et ollet mo.

Siin saifame nink otame, te öiges tettu waimo! Nink Wona Werd me lassē me neid wainlaise kif wäärda.

2. Ent mes ma näe sääl üllewän? mes asju näe ma waimun? kui minna kae kum marden neid hulke, ke jo taiwan.

3. Sääl istwa ni kui Kunninga, ke Wona perräst ello siin ilman mitma wisiga hääl meel omma jätnu.

4. Teil olgo koddun niüd hä meel! me olleme weel wäljan, otame allandlikkult tääl ka sedda önne taiwan.

W. Minno waisus om ilmaw.

Rüi me peame sul juttustama omma ello kälki tääl, kule sis, sa kige arm samb Pästja, mes sul ütlep meije keel: Sinno kannatus nink kolu Kehha woip so söpru ütšind römustada, ke sul liggi koggona, kal lis Önnisteggija.

2. Us

2. Usfutaw nink armas henge Loja, meije ihho om so tö, sinna ollet waimo ettetoja, sinna tijat selgede: meije filmi een so Harwa omma, kui parhilla olles lödu nemma, lau lame sul römuga: Terre nink Halleluja.

3. Ent mes teep ütš südda, ke so orjap, kummäl töiste kvoorm nink piin töttest tuhhat emma wallo saatap, kumb ei jä joht mahha siin? temma waigistap hend ikkes jälle, kui ta sinno näütap soamelle, mes waiw sul sai meije eest, mes kvoorm kige ilma käest.

W. Ma olle Jesust pandnu

Nüüd paistap soamelle so nimmi, Jesus töest, nink meije jäme sulle palgas so waiwa eest. Sa peetat meid ikkes so kül len armolist: Et sa sait inimisfes, se pästap hädda käest ;:

W. Nüüd paistap meile.

Mo kummäl! Esfal ütleme, mo Mees! sel Wallo Mihhele, se om se öige ello. se ümbre kälki se Bonaga om kif, mes ma woi tallita, senni kui ma lä koddō. Wul om suur rōm, et ma olle nink jä tälle luliikmine, temma Jhho kullen kinni.

W. Oh armas kae tennā.

Oh minge Jesust maalma, kui ta läts me eest masma, nink pu pääl ello jät, oh kandke egga paiga, kun eäl kuul ja omma, kif, mes om Bonast kannatet.

D 3

Eun

W. Sa meije tige armsamb Pä.

Tunnistagem nüüd, wellitse, Jესuse wai-
waft rahwale! nink armastagem Wo-
nakest, se om me Zummal iggawest! oh Je-
su, iggawes so kittame, kui sa es olles, kus
me jääseme?

W. Oh laulgem südd.

Et meije olleme kii waise pattatse, se olgo
meile kallis, nink sedda tahhame nüüd
kulutada ikkes, mes Woon werrega jow-
wap tallita pattatsidega.

W. Nüüd Pühha Waimo teuname.

Oh jäge ifs Hawu leppingun, kumb tige
oppusse pohhi om, jäge owri Wona
nink neide mannu, kummil ta Hawun om
ni hä luggu, ta Kullen siin.

2. Hä meel teil olgo ifs soamen se armo
nink Berre tundmissen, ehk kül rahwal
wihha, nink kurratille, siski neid Hawu
kütke ifs päle, ilmpeljota.

W. Oh armas kae tennä.

Sa kallis Lunnastaja, me olleme sul tut-
wa ammust kui pattatse! sa tahhat, et
me jame nink sinno armastame, so armo tö
läap kawwede.

2. Anna, et me kii teme, nink mitte rah-
hul jame, ehk hengust tahhame, senni kui
meije täutnu, minktarbis sa meid säadnu,
nink tettu om so tahtminne.

Kii

W. Sa pattatse armastaja.

Kii sünnip, mes me tahhame, et me so om-
mas jänu, nink Roggodussen ellame, ja
sinno wäfte tundnu. Me tahhame so sullas-
se nink näutsiko siin olla, ei anna perra suk-
kufe, meil peap woimus sama.

W. Ma olle Jesust pandnu.

Men, nüüd teme otfa, oh Jessand, pal-
wele so Berre läbbi wötta meid koh-
halt hennele; sis om meil kii siin ilman, mes
meid jo römustap, se arm so nätta taiwan,
meil tötteste ka saap :;

Eesti Wiis.

Nüüd Pühha Waimo me palleme se
öige ussu perrast päle se, et meid
temma hoijas me wiimisel tunnil, kui meil siit
ilmast saap minnä Jesa majal. Kii rie eleison.

2. Meil paista, sa walgus, selgeste, et
Jesust Kristus me tunneme, et me woime
lota önnistaia päle, ke meid saatnu oige issa-
maale. Kii rie eleison.

3. Oh läuda nüüd ka armolikkult me sis-
sen, maggus arm, armo tuld, et me henne
kesken armo pole lame, nink ka ikkes rah-
hun ütte meelde jame. Kii rie eleison.

4. Sa römu andja kigen häddan töest,
meid hoija ka surma peljo eest, et ärrä ei
heidi me sissen mele, kui wainlane kaibap
meije ello päle. Kii rie eleison.

Oh

W. Sa pattaste Armastaja.

Sh láüda, Waim, me soamid, ke sinno
perrált omma, me tunneme, et meil om
siid, nink allandame henda: Ehk särátse
kül olleme, so perrált siski jáme, so nimme
aurov otfime, te, et hend parrandame.

W. Niid Pühha Waimo pallome.

SWaim ke Roggodust wallitsev, nink tál
essi teenrid önnistap, kule meid so latfi,
o Emma südda, kumma ei tabha háálmel
saata sul pahhandust.

2. **S** Pühha Meister, so tenname, et sa
soand saatat Essale, mes niid temma Po-
jast soamen kulus, kík sedda tallitap meil so
oppus, me tenname.

3. Sa ello jöggi, oh juse niid, nink mur-
ra lábbi kík sullengid, süttita kík haigid láb-
bi so öli, ke ökwa romawa se ristí pole, se
om so tö.

4. Et mul om lubba, sis söwwa ma, sin-
nule háád sullast minnust ka, hennele íks en-
nám so asamisfi nink pühha háppe, kumb
pattaste sisse jááp allasi.

5. Sul, Emma, wannume soamest us-
sutawust nink söнна kuuimist, senni kui me
sinno se Jesa járjen, nink Jummalá Poja
selfi sissen, saál náeme.

6. Kule,

6. Kule, mes meije torotame, so latse
iggawes olleme, olle meije Emma, já em-
mas armun, ent meije olleme so een tolmun
kui pattatse.

Essi Wiis.

Woon, Woon, o Woon :: ke rasfest
om meist kurbastet ning siski :: ar-
mastet! mo südda jááp niid sul :: ei mul,
sa helde Woon sait ristí puun so Harvu eest ::
mo waiwa palgas töest ::

2. Ne pallewa :: hee pisfara, ke joosknu
saál se wannutu :: ma pääl, ne omma neel-
nu kül :: mes meil sel ramatun fest wannest
om ahwardetu :: kík om leppitetu ::

3. Ne näitko niid :: ka mulle teed sen
ilman, kun so nimmi :: enne suun, sa kulla
Jesuken :: mes piin lukondin jáás, kui met-
telkas, kui haiget se :: teep Lunnastajale ::

4. Se ussu pääl :: já minna taal, nink
julgu kík, Woon olgo :: armolik, et minno
tunnistus :: fest luust toos mitma man weel
sukku maan, ma kúluta :: Woon kaitsko
armoga ::

5. Sis kuulge kík :: se Essá Poig, ke
tulli meil, nink wót kík :: henne pääl, se
elli waisusfen :: siin maan, sai põlletus nink
tadpetus, ja lunnast meid :: nink ka kík il-
ma maad ::

E

Ar

Eesti Wiis.

Armas Surm nink merre Arm! se kallis hind sa ollet tõest, kumba Woon saäl risti puun om masnu terwe ilma eest. Minna tahha tunnista Jummalikko wäega, ligil rahwal ilma paa!, Kes om rahho saatnu neil.

W. So heng o Jesu, tekko.

S Jesus, olle kittetu, et inuimesfes sündinu, nink iggarwesse hinnaga mo ostnu nink ma-ilma ka.

2. Meid arwita nüüd kuluta, nink Haru wast waija tõmmada, ke tahhap ni kui patane so Werre sisse keldida.

W. Sa pattaste Armastaja.

S hanna joudo kuluta nüüd tullewatsel ajal so surma risti wäega siin ilman kigel rahwal, neid kihhotada armsaste so risti waiwa mannu, et lämnes saasse soame, ni kui so Jungriil olnu.

W. O Pä täüs Werb.

S Hige armsamb näüta so heldet pelgekest, mo saand sega läüda, oh tulle usfinast, sest sinnota kil ello om selge õnnetus, ent sinno silmin olla om terwe õnustus.

W. Kas sa kulet hige arms.

Minno waisus om ilmarwamatta, Kas sen ilman eäle om üts wagglaiken, kui min-

minna, löüda? Kas om halswemb keake? ent kes õnsamb woip kui minna olla, kui Jesu se Werr zilka tutta, kumbe temma armust mul eggäl päiwal annap kül.

2. Kui ma omma Mihhege koon olle, se om kui ma taiwan jo, nink kui mul muud meelde siin ei tulle, et so perrält olle ma: Kui ma toita omme luliikmissi, sest et nemma sinno perrält essi, sis om se mo kindmä meel, et so Kehha wiis jääs neil.

3. Au sul olgo Külle Mulk, et minna olle üts pattatselen innuissese heng, kel so Werb waija, nink ei olle englifen. Kui mo süüda sinno tunney, maitsap, nink so pühha Haru sisse romap, näggemist sis unneta, senni kui so mannu sa.

W. So Heng o Jesu, tekko.

Rik sinno haige pattaste, ne sawa terwes tõtteste, nink sinno lihhasaminne om henge, ihho arstminne.

W. Jesus hige illemb hä.

Ei ma lasse kelleke omma sõand wallale, tulle Jesus armoga minno sisse ellama.

2. Sinna Jesand Jummal Poig ollet minno armas Poig, sinna ilma süta Woon ollet minno Nuw nink Kroon.

W. Sa helde Jesand Jes. Krist.

S hanna, et ei middake mo sõamette tulgo kui sinno arm, se ennege mul warras,

aurus olgo. Oh ärralasko middäke mul
näte, tutta, kuulda, armastada, kui sinno
kallist arm, woiw sedda kaswatada.

W. Se Wona omma olleme.

M Es sinna säädnu, anna meil :
mes sinno latsil peap sama, kui
peawa so teenris jama, oh anna : : : : kif,
mes waja meil.

2. Hääd söand, kel om waimun rõõm :
kumb ojup sinno Berre sisen, nink usin-
dust tötteggemissen, ja parrast : : : : haigust
armo man.

3 Meil algo silm, kumb selge ka : : : : üts
kõrw, kumb ussin kaibust kuulma, ja hule,
õigust kulutama, üts meel : : : : se tairwa
feltfiga.

W. Oh armas kae tennä.

Uts kõrw, kumb armo kulep, üts silm,
kumb kif muud põllep, nink kaep sinno
pääal, hä preestrelifko hule, hä jalla, ke ei
holi te karki wairwast, sago meil.

2. Ne kae õnnistago, heng sulle wasta
mingo, te ihho kerkus ka, tuul puhko wai-
mun tassu, mes ütse ei moista, kui sinno
mõrsja ütfindä.

3. Oh õnnista nüüd esse mo pääd nink
minno käsfi, so pühha Berrega, oh olle sa
mo walgus nink mo söame õnsus, senni kui
ma so mannu sa.

4 Oh

4. Oh nalka kinni heldest mo söamest nink
käest, nink panne pitsat pääal, mo söand sul-
le kinni, kui ilmast tullep tulli, ent te iks wal-
lal hennesel.

W. Meije Kuninga tö lähhap.

Sõsta omma kät nüüd ülles, teoleisi õnnista,
kumma ussun käuwa ikkes, tunnistawa
meijega: kif me pudust andis anna, pasta
meid sest wallale, et me woime Englidega
pühha laulda rõmsaste.

W. Mo südda walwa jälle.

SA meije Kõrge Preefter, nink Kõg-
godusse Teener, sa ilma Leppita-
ja, me wannamb nink me Saatja!

W. Sa pattaste armastaja.

Oh terre, terre tullemast, me wõttame so
wasta, oh tulle omma rahwakesest kui
neide wannamb toitma. Sa armastap tõest
ütfindä, so risti, surma, Hawu, nink an-
nap sulle rõmuga pühha wannamba aurwo.

2. So kae nagglu Tähhele siud anname
nüüd waimun, kumb risti ülles tõmmati, jäi
walges koolja näun: sel Kael, kumb so om-
matsid õnnist, kui latsit tairwa, nink kumma
pool näus pattatsid, kui peetas lohto päiwa.

3. Sa kalles Woom, sa armas Mees!
meolleme kif rõmsa, se jääp meil tõisi igga-
wes, sa toitaw omma hulka. Mes woime

E 3

en

ennämb ütelda? se südda om täüs sinnust;
 Kes woip sul anda, Josua, käl armo, auro,
 Kuttust?

4. Sa jäät meil liggi waimuga, kui põig-
 mees ommal mõrsjal, ke naises sul saap ol-
 lema, so tullemisse päiwal. Meije ei mõtle
 Katside, sa mõtlet nüüd me päle, ni kui se
 sünnip mihele, kel om üts armas naine.

W. Oh armas kae tennä.

So liggiolleminne, ja so manolleminne, om
 tutta tõtteste: Sest julgume ka õrwa so
 mannu esfi tulla, sa meije wannamb, kallis Pä!

2. Nüüd kige armsamb Belli, ke sa neid
 Koggodusfi jubhatat õnsaste: Sul usfuta-
 was jäme, senni kui ärvaläme, sul kät nink
 soand anname.

W. Minno waisus om ilmari.

E Erre, terre, rahho, terwus olgo meis
 je hullakeisile! ent se haaw, kumb so-
 amelle sanu, sago wastfes kigile. Es-
 sa, sinno Poja perräst, saata temma hulla-
 keisi läbbi ilma! Woon, täüs Harwu, wal-
 lo Mees, oh et sa neist rõmo näes!

W. Meije Kunninga tö.

Jesand, sinno kummardada, peap me tö
 ollema, sinno Harwu sisesest juurwa, hen-
 da jätta koggonna Wonale nink temma rah-
 wol, tõine tõist arwitada, ei joht ennämb
 ellä hennel: wõtta meid nüüd koggonna.

Mes

W. Nüüd pühha Waimo pallome.

Mes Wona Berri meil teggi jo? ta wi-
 gusfega olleme kattetu. Mes me ikkes
 otsnu, ei olle löidnu, olleme wiimselt so Ha-
 wun tundnu, wairwatu Woon!

2. So Berri joofko nüüd kigile, so risti
 pole mohhaleme, litsu meid so Rinna, so
 Harwu sisse, sis olleme õnsa nink rahholisse,
 Woon, Woon, o Woon!

W. Oh armas kae tennä.

Mo waim ots kawa aiga hengust nink
 rahho paiga, es löwra kustete; ent
 kui ma olle sanu, Kalgata mäe mannu, jäi
 minno südda rahhule.

Esfi Wiis.

So Higgi nink Werd, las meije pään sat-
 ta, meid ei woi muud middäge õnnega
 katta. Oh Higge nink Werd sa üllemb hä! ;:

W. Mes ollet sinna, armas Jesus.

Kuis maggufaste hengame so Harwun! so
 surma wäfte tuusime nüüd waimun; sest
 tenname nink henda allandame, so kummar-
 dame.

2. So awuustame, oh sa tairwa Jesand!
 nüüd sulle kinni omma mõrsja soand, so kül-
 ge nink so Harwu panne kinni me henge ülle!

30

W. Mo sõand anna tigest.

✠ 10 ✠

✠ 3 ✠
 O ennamb hengel himmo saap, et
 Külle sisse lääas, Jo ennamb tem
 ma tunnistap Jesusse filma weest.

2. Kui ilman peap keäke ifma nink leina
 ma, sis Jesu waito om temmale rõmus,
 eenkojus ka.

3. Ei olle meile middäke ni waiwas ilma
 pääl, ni mõrro hengel, ihhule kui pat, kumb
 meile weel.

4. Kui Pühha Waim meil arwaldap,
 mes meije perrinu, et ihho kurja himmustap,
 heng arrarikkotu;

5. Kuis jooskwa sis me põske pääl ne
 filma piskära! kui sis es tulles meile taal
 rahho kulutaja,

6. Nink näutas Bibli ramatust, mes
 südda armastap, et Jesus pattu hukkatus
 kannap nink häetap:

7. Sis ikkes henda kolus tõest üts pehme
 hengeken, kui kaep sedda Wallo Weest, om
 rahho sõamen.

8. Kel nüüd se armas Bonaken om sõb
 ber, seltsimees, sel om se õige henge õn, se
 lät ka ihhul haäs.

Mõt

W. Meije Jummalta Bonaken.

✠ M ✠
 Ötle ma, kui põrgo haud wäär
 mata weel olnu, nink me õnnisteg
 gijal ihho päle tüknu:

2. Kui se iggawenne Hä ütškörd appi ots
 nu, kui fik Berri ristil pääl temma sonist
 joosknu:

3. Kui se Jummal iggawest, fe ta rahwa
 illo, ristin poi saäl katmata, paljas olli ihho:

4. Mõtle ma, mes waiwa siin temma
 südda tundnu, kui mo lihha himmo pün ted
 da läbbi zungnu;

5. Sis ma nalka waidlema temma henge
 perrä, minna ütke walloga: Mõsse minno
 arrä!

6. Anna andis armolist läbbi sinno sur
 ma: hallesta, o Jesus Krist, wõtta minno
 wasta!

7. Nüüd om tettu sinnoga minno lepping
 wastses, sinna kulet, Jummal sa, sinno lat
 se palwust.

W. Sa pattaste armastaja.

Hä meil! sest meije tunneme, et Waim sõa
 me sissest ilmasjanta ei kõnnele ta ello
 tenimisest. Kui temma üttel middäke, kui
 temma higgonenu, kui teggi tõöd ehk magga
 si, meil om sest kaswo sanu.

2. Ni lõppep ihho rassuus, taad kastap
 Jesu Berri, kui liigup lihha himmustus,
 sis

sis saap ta Rehhasi appi. Ke usfutatw om ennege, ehk tunnes ihhun hätta, se woip iks nouwo hennele Jesusse Werren löida.

W. Se Wona omma olleme.

M D Kunningas, oh kirjota :: so tahtmist minno soamette, et ei sa muido joudo nätta, kui sinno :: joudo üt findä.

W. Runnas sa ma nätta so.

Uts kōrd and ta armust mul suud jo essi, seddamaid sai pölletus kē mu assi, ei woi olla temmata, ei ka minnist sa mul muisjal hengust.

W. Niüd pühha Waimo pall.

Ni peat sa Dnisteggija minno kui Jani armastama, so Tallule minna suud anna nida kui Maddalene nink senni ota, kui laet mo.

2. Ma ikke, kui sa ni ei olle mul, kui mißhel om naine, ke armas täl. Gest kui ma ei tunne so umbrewōtmist, nink soamen sinno pesitamist, ma koles twest.

W. Mo asja omma Jummalä.

D Jesu, minno Pōijōken, sa ollet kē mo soamen, mul kallimb warra ollet sa, kui rikkus, kuld nink ilma ma.

2. Kui

2. Kui sinno mälletap mo meel, sis tunnepshūdda rōmu kēl; kui mul om lotus sino pääl, sis kulus mult üts rōmu hääl.

W. Minno waisus om ilmaw.

Minno nōrk nink haige henge kenne kaep sinno Hawu pääl, sest ma tija, et mo paigakenne om so üsjan kindmä sääl. Anna, et ma ella sinno wallun, nink so ikkes näe so waiwa näun, õnsust ei pu eäle, senni kui ma kōddo lä.

2. Ehk sa kēl kēl pāstnu, mõtlep südda, siski ollet sa mo omma Pāstja, fige armsamb rōmo mang om, kui tunnep so mo heng.

W. Jesus minno esto.

Sles minno südda ülle Jesu hädda iks alandetu, et ma ärrasullas nink mo südda pallas armust läüdetu: Waimo woija Werrega, ihho olgo wiggalinne, ent heng priisk nink terwe.

W. Niüd olgo ikkes iggam.

Kuis hä om waggakesele, kumb Hawu seen Werd hennel tund jowskwat ülle soame, nink nida eggal tunnil hommungust sani õseni läap Jummalä rōmun eddesi. Ni orjatas so rōmsast.

W. Kus mul om minnä niüd.

E minna himmutse muud õnsust hennele, ni kawwa kui ma ilman, ei iggwes ka taiwan, kui sedda, kumba sinna mul saatsit läbbi surma.

F 2

Minno

W. Minno waiwus om ilmarw.

Minno römustap ta waiwa illo, sest om wiljalt soamel, se eest tennap minno südda sinno, ehk se käl om weidi weel. Oh kuis temma armo tulle läbbi saap mo armastajal hengel häbbi, armo perräst ikke ma, ent kuis ik lunnastaja?

2. Surma näggo, kumb hend mulle näütänu, nink mo puttup allasi, saata minno, senni kui ma lahku ihhust, sammust sammusi. Woon, so waiw nink kük kanna taminne, henge oht nink ärrä minneminne, ja so hengus Hawwa seen olgo minno henge ön.

3. Sinna walges janu Berre Kehha, kae kui so latseken lähhünes so mannu silma weega, tunnep janno hennesen Berre perrä orjawitsa Harwust nink so wallal tettu Külle Mulkust! minna palle, jota mo, sest ma olle jöroweto.

W. Oh wörtkem Jummalat.

Sääl, kun so Berrega se ma sai hämmes tettus, kük, mes om Wonata, saap minnust hauda pantus. So lihast olle ma, mo lu om sinno Luust, nink sest jääp löpmata so Kehha hais mo lust.

W. Mo sband anna.

Se kige suremb önsus töest om, kui sa heldeste suud annat, armas Jesus Krist, mul wagglaakesele.

2. Senni

2. Senni kui ma woi hengäda, so hölman Berre Mees, saap mul kük kigin ollema, mes sa teit mulle hääs.

W. Sa pattaste Urmaastaja.

Roggodusse armas Pä, nink egga henge illo, so sullaside kex nink te, nink meije ainus ello. Me waise nink ni põlletu, ent löbbi sinno armo meil immes ärwäwallitu, siin wötta meid so põrmo.

2. Siin näet sa wäikest Roggodust, so om üts kajo surest, oh näüta tedda armolist so Esfal, ütle heldest: Oh Pühha Esfa, kae tääl, se waiwa palik sai mulle, ja ütle Pühhal Waimul weel, et kaswatas meid sulle.

3. Oh Jesus esst lähhüine, kük pudust anna andis, nink pästa meid sest wallale, neil Englile ka römus. Oh tösta ülles omma Käat, käl Naggla haaw om sanu, kumb pu pääat ärräwennitet, nink me eest walges janu.

W. Oh armas kae tennä.

Oh römusta hend jälle me hulkakesse ülle, pästa meid wallale: Oh önnistä nink woija meid wastsest, armas Pästja, suud anna teoleisile.

W. Arm lähhüine nüüd.

Nüüd sindinu om, mul reiwid om käen, ma ehbita jo, se Esfa nink Poig nink Waim awwitago.

F 3

Te

W. Minno waisus om ilmaw.

Te meid säärtses aijas Emmafenne, mes Woon kaep saggede, kun jo mõnne armas lillifenne ülles kaswaw temmale; ja se olgo üts paig, kun ta Rehha luid nink säsfu jowwaw läbbi käwwa, kun meil saggest tuta om, et ta essi meije man.

W. Oh oppeta meid risti sall.

Mes Koggodusse Waim sääl ütlep kirjan, se olgo toisi meije hulka seän:

2. Sa peat minno kannatusse sõnna, sest tahha kuusatusse eest so hoida.

W. Mo südda walwa jälle.

SÄlaste hulkaenne, sa Koggodusse kenne, ke Hawu sissen rõmsa nink Wona sissen õnna:

2. Kui teise se om armas, et südda Hawun ellas, sis wõttame teid wasta se Wona rahwa sekkä.

W. Ma kitta iks henda neist.

Mes wois nüüd neil latfil se armsamb siin olla? kui lambaken, turwiken Wona tulla. Kül saap sis se lambaken iggawest sõta, woip turwiken rõmu iks Kullen ka löida ;:

2. Kuis Wonaaken Berrest nink rajest om kattet? se om sest, me olleme pattuga täutet, sis

sis Jummal sai Wonas nink koli me peräst, nink saat sis, et same kük armo nüüd Berrest ;:

3. Kas satan nink esimeel teid ei woi keelada? se om meil nüüd waja iks Emmakest kuulda, se hoijap meid Wona, se löja man, häste, meid arwitap sisse, ei lasse meid usse ;:

4. Kuis sis saap, kui latse kurbastawa Emma? ei jätta kül armastust seperräst temma, kui ennege sõamid löwwame jälle, kül Jesus, se latseken andis and meile ;:

5. Ent ommete kaswawa latse ka sures, kes woip sis ni illusas hoida neid ikkes? jo surembas läme, jo wähhemb om südda, kui suures saap, allandap Jesu piin tedda ;:

6. Kuis sis saap, kui latfil om honest süst minnä? o Jesusse nimmel! es meil sest kül õnne, kui hengame tõta sääl Kullen kui sangin iks otsata, kittussen, armun nink mängun ;:

W. Mo sõand anna figest.

Sa ollit Jesus mulle hääs üts latseken kui ma; nink pästsit minno hädda käest, so kalli Berrega.

2. Sis wõtta sõand hennelle mo armas Jesuken, so omma olle ammuke, mo henge Põijoken.

W. Minno südda römuf.

Jesus, Maarja Pojakenne! Pois
sikeste Korikenne tullep römufast sinno
mannu et sa Werrega neid oftnu,

2. Nink neid armust wallitsenu, ja kük ar-
mo ärräteenu. Ei muud joht kui sinno hel-
dus jääp neil kallis, armas Jesus.

3. Jggawesses mälletusfes, et sa fait Pois
latskeses, pühändago Jummal essi, kük
me noori Poisikeisi.

W. Oh armas kae tennä.

Ma näe kui Preester saisap, nink sedda
Poiga tahhap nüüd umbreleikada,
leppingo wisi perrä, ni et waim se man tut-
ta. Kük sündi pühha auroga.

Essi Wiis.

Melles jo ta Berri josep? Kas se surm ni
aigsaste tedda ärrä neelma tullep, ni kui
sündi mitmale. Ei, ta peap ootma, ristin
peap koolma. Jesuken pühhendap so, nink
ka mo, weel se labbi hennele.;

2. Jesu leppingo Haaw näütap Poisikes-
te Korile, kumbe henge külge nakkap Jesu
Kehha walloke, kuis siin neide ihho temma
kolu Kehha saarnatfes jääs, nink se meel il-
man weel saas kui Jesukesse meel.;

Kllis

W. Nüüd Pühha Waimo pallome.

Rullis noormees siin ökwambat teed
lääp? Kui Jesu sönna päääl toetap:
Se ollete puhta, et ma teil ütli, kui rojus
nakkap sulle, sis üle: Ea puhhast mo.

W. Ea pattaste armastaja.

Dharma Welle, möttelge, kuis
nüüd weel meije seän ka mitto noo-
re Wellitse, ni kui Woon omma ilman. Ni
olli Jummal koggona, ni joost ta sonin Wer-
ri, mes ihhun tutta, tuus ta ka, ni olli tem-
ma Higgi:

2. Ni heit ta henda maggama, ni tösse
temma jälle, ta issosi nink wässi ka, ni olli
temma kōnne, ta olli wahhest többe al, kes
teet, ka wiggalinne, üts rōmus südda olli
täl, nõrk olli Jhhoenne.

3. Ei tija meije wimäte. Kus rōmo per-
räst minnä. O Jesu Krist, me mötleme,
kui ni om, mes sis wigga, se ihho sissen el-
läda, sest ei woi kahjo tulla, ke Wona wöt-
tap kaeda, se saap kül kōrda sama.

W. Nüüd Pühha Waimo pallome.

Kui puhtas sada om teije meel, siin om
wabbausse ramat teil: Se, ke önsust
löidnu Kristusse Harun, se om ni puhhas
hengen nink ihhun kui Wonaken.

S

2. Ent

2. Ent ni et temma ei ella siin, enge ellap nink ligup Jesusen, kui ellawa, liigwa fik luliikmisfi, ent henda ussup se Wona sises, kui olles Woon.

W. Oh oppeta meid risti.

Sa ollet innimiste hätta tundnu, nink fik neid luliikmisfi essi kändnu,

2. Ni kui sa neid me ihhul ollet lonu, ent sinna ollet pattu eest neid hoidnu.

3. Gul aurvus pearwa me luliikmisfe nüüd pühhas sama, kui sa ollit essi.

W. Sa pattaste armast.

Me tabhame hend pühhanda sel pühhal noorel Bellel, ke Berre tenimisfega toop siggidust me Koril, et meise temma saarnafes saas soamen nink silmin, et mõtles, ke meid eal näes: Ni olli Woon siin ilman.

W. O Pä täus Werb.

Oh olge terwitetu Jesusse Rehha man, fik kummil heng om antu, kumb ihhust lah Kup siin. Mälletage ta Surma, nink ärrä wäsfige, ta Surm saap ello saatma ka teije ihhule.

W. Nüüd pühha Waimo pall.

Rui wabba Koor, üllestõsset sa, Wona tunnistajid mälletä, üttele: Dnni stago

stago meid Jesus heldest, se wannamb neist wallalisfist Bellest, ta päiw om kääh.

2. Sis palle kui olles essi ke, Jesus, se noormees so saarnane, ni jahhuta henda, ni olle sirowen, tööd tetten, mõttelden, reisin nink röbben, ja koolden ka.

W. Minno waisus om ilmaw.

Minno ihho hengap saäl sen Hawwan, kum mo Isfand maggafi, sega om mo südda umbrekäüman, se, se olgo minno tö. Nink ni pea kui ma ülles wirgu, lä ma temma Hawu Oja mannu, magga jälle õnsaste, kui ma Külle Mul ku näe.

W. O Pä täus Werb.

Sonaken, kumb süta, taht üttele Junkroga me pattafide hulka aurusta, rõmusta. Tüttrikofeisi hoija sis Isfand heldeste, neil paljo armo näüta, neid pea puhtaste.

W. So heng o Jesu, tekko.

Se Waim tulli se Junkro pääl, nink teggi tedda puhtas taal, mõsk ärrä pattu püretust, kumb lahbutap meid kummalast.

2. Ta Werb om ta pühhändanu, nink kui se armust läüdetu, sis temma ihhun ehhit ta meil sedda Poiga pattuta.

W. Minno südda röm.

Sui nüüd kõnneltas sest Berrest, nink et walliti meid armust: Kui nüüd kaetas se päle, et arm ainult waja meile.

2. Kui arm tenim atta löida, sis se Jun-
Froken Maria pattane nink rõmsa tullep,
nink Dütrikokeisi saatap.

W. So heng o Jesu, tekko.

Dütrikokeiste Pöijoken! neid wõtta hen-
nel rõmusten, näuta hend neil kui
Waiwa-Mees, ke neid armastap sõamest.

W. Mo sõand anna.

Sis jä neil Külle Mulkuga ifs liggi, Wo-
naken, se om siin nink saäl ütfindä mei-
je nink neide ön.

2. Se loom, kumb olli sinnule, neil sago
pea ka, neid wõtta ümbre heldeste so Sur-
ma Näoga.

3. So wasta nemma pallawa, suud and-
wa Käele, so Jalgu Higge pühkwa ka, kui
saäl se pattane.

W. Minno südda röm.

JUnkruide henge Loja, neide ihho etteto-
ja, neide ello kombe Säädja, neide
ihho helde Hoidja:

2. So Lihhasfamisfe perräst, anna Jun-
Frolikko õnsust, omma Emma mälletusfes,
neile figil perrändusfes.

Mul

W. Oh armas kae tennä.

Mul olgo Junkro saifus, so noore ea õnsus,
sõamen allasi, et ei sa rikmist tutta,
mes liigup hengen pea, oh hoija minno hel-
deste.

2. Ma tahhas sõnnawõtkik, ja lastelik
nink waitlik olla hämelega, ma tahhas ka
sel ajal so rõmo waimo kimal siin olla, sed-
da ihka ma.

W. Nüüd paistap meile.

Mes selge armo kirreken om ütte Junkro
sõamen se henge Mihhe wasta! ihho nink
heng om woijetu, ta olgo pri ehk kiblatu, ei
olle tal sest wikka. Wona omma om sis tem-
ma, nink saap jäma temma kullen, tälle
aurvus Koggodusfen.

2. Se tarbis meije anname teid selle Hen-
ge Mihhele, ke Berrega teil saatnu, et teije
woite sada ni; teid ammo mõrsjas kutsuti,
kui ta om pu pääl koolnu. Oh ja, kuis ta
om meid waisi häddaleisi armastanu! oh mes
arm om meile sanu!

3. Nõõm olgo Eessa sinnule, se Poja auro
me olleme, meil anna suud, o Emma, nink
toitust ni kui lotfise, me olleme weel wiggat-
se, se ülle om meil hädda. Meije jäme sin-
no ommas, oh sa armas Bonakenne, kui
so perris rahwa kenne.

G 3

4. So

4. So Surma Higgi Bonaken, meil tos sago ni lammelt siin ihho nink henge päle; so vnnis puhha Lihha ka meid kiki wotko puhha sta; nink sinno Berre oli joosko, kanko lu liikmissi labbi essi, woidko kohhalt henge kest nink ihho terwelt.

W. Oh laulgem süddamest.

S Isand Jesus Krist, ke sinna armulist pu pääl ärrä koolnu, sa ollet sedda ka saäl töttest ärräteenu, et me pattatse noorde Gösarde Kori näeme.

W. Oh armas kae tennä.

Oh Woon, sa Emma Südda, ke sa kik henge hulka töt ilmal waiwaga! ni kui so Emma olli, ke sul jäi ikkes liggi, ni te ta saarnatsis meid ka.

W. So heng o Jesu tekko.

Meid hoija hennel weata, nink kattet sinno Hawuga; meid ärrä putko wainlane, nink ärräpetko eäle.

W. Oh armas kae tennä.

SU auwolinne Isand, ke pattatside Isand saäl pu pääl kossinu, so kalli Berre oli, se joosko henge päle, so omma rahwas olleme.

2. Sa

2. Sa puhhas Woon, oh wötta so armo Kirge läuta, me Kori sissen jo, so Berrega meid kasta, sest se om meile waja so nimmel ollem' kihlatu.

W. Ma tenna so, et ollet mo.

So kummardame Bonaken, nink allanda me henda, kui kallis meije saisuus om! mes tähhele saäl panna!

2. Sen lihhan meije ellame, pat olgo Kawwen ärrä, ent südda ellap puhtaste, nink ihkap sinno perra.

3. So, Wallo Mees, me kittame, et sinna kandnu ilman me ihho nink luliikmissi, nink neid weel kannat taiwan.

4. Jesusse Waiw nink Kannatus om Abbiello pohhi, So Berrest tulgo figgidus, nink iggawenne abbi.

W. Se Külle Mulk jääp.

Oh Jummal, Isand, armas Mees, ke meid ost Berrega, oh et me Abbiello jääs sul rõmus koggona! me õige õnsa ollesse, kui meist sul olles melehä! sa twotit sedda wannega, meid armust arowita.

SU Woon, sa wallitsit meid töest jo enne sattamist, so hõlman olla iggawes, me habbeneme sest: Sa wallitsit meid armust ka neid hoida, kumma peawa so mõrsja kajo ollema, et armas kaeda.

Uts

W. Oh armas kae.

U Es Sõsar abbiellun, ehk ta kül
om weel lihhan, ei ella lih hale,
saap Jesu Hawa auwus, Jummalat tunnii,
rasfes, se hoiijap tetta puhtaste.

W. Ma olle Jesust pandnu.

Se laudap temma ello Jesusse armoga,
senni kui temma kajo om selgest kaeda.
Se teep ta filmi selges, et Jesus ütfinda ta
filmist wälja paistas siin ilman foggona.;

W. Kus mul om minnä nüüd.

So Werre Kullest nüüd kasta neid Sõsfa
rid, so Oliga neid woija, et latsil, kum
ma omma weel rinnasal saas tutta, mes ar
mo tundwa emma.

W. Oh armas kae.

Kristusse arm teil sago, nink sõand läbbi
käügo nüüd surma walloga. Ea Mõr
ro Surm nink hädda, se peap õnnistama
neid, kumma latsi kannawa.

W. Oh oppeta meid risti fall.

Dh teije õnsa Jesu luliikmisse, teid
auwustago meije Jummal essi.

2. Teid ärrawairwago se lihha ello, teil
olgo temma Hawwan jaatwa rahho:

3. Käl tullep aig, et teije woite taiwan ta
Hawu perräst elläda ta hõlman.

Meil

W. Oh wõtkem Jummalat.

Mõil, kumma ellame Jesusse rahwa
seän, om teeda, selgede, mes läsk
om Koggodusfen. Ea kãrwwe neidega siin
ümbre armoga; sest om meil armas ka, neid
me man kaeda.

W. Minno waisus om ilmarn.

Raske mihhes kutsup ta jo henda wannan
armo leppingun. Temmast om nisam
mute ka teeda, et ta kiki Põigmees om, kum
be temma eäle taht luowwa, et ne peas tem
ma Hõlma sama: Ent se om te omma rõõm,
et ta lasjil mihhes om.

W. Ei tahha siski jätta.

So Surm, o Krist, nink Hädda peap ka
läske hulka nüüd heldeste õnnistama.

W. Meije Jummalat Wõnaten.

Dh Jehowa Elohim, ke sa eggal ajal
keruwide laul nink rõõm, ülle kige
Jummal!

2. Kui so Nimmi kastap meid, tunnus ki
gin Koorin, nink kui so Silm kaep meid,
rõõm om kigin seltsin.

H

3. Sul

3. Sul om tutwa meije meel nink usfutaw südda, wötta koggona meid weel nink kük meije hätta:

4. Mes me seni ajani tundnu, römo, waiwa: tuusit sa ni sammute, enne kui sait taiwa:

5. Kui so Südda meijega, ei puu önnistusse, meije läme sinnoga kige römo sisse.

6. Armas Önnisteggija, olle sonni rahhul meije hullakessega, ni kui om sel päiwal.

7. So Heng kandko meije eest eddispeidi hole, kük so Hawu söamest meije terwitame.

8. Waimun anname sul kät, tahhame nüüd wastsest sinno, Isfand, orjada ussutawast melest.

9. Eht sa kük me seän weel ollet nägemma, siski om so illo kük söamelle nätta.

W. Mo südda walwa jälle.

Hawu Isfand anna, et me so woisse kitta, se tarris anna armo, sest meil ei olle joudo.

2. Sis tahhame so waiwa, so kannatust nink Surma neil hengil kulutada, et sa neid wötnu osta.

3. Nink kuis so pühha ello meil om üts illus koso, minkga meil ärrä teensit, ni sada kui sa ollit.

4. Nüüd

4. Nüüd kige laste Essal, nink temma ainul Pojal, ke hennele wöt lihha, tahhame tento anda.

5. Oh Waim, ke Jesu waiwa meil peat selletama, me wäike hullakenne annap ka tento sulle.

W. Ma tulles taiwast üll.

Meil sünnis Kristust auruusta, ke Junkrust tahnu sündida, kük ilm ma piute, lajutte, se andko kättust temmale.

2. Se kige asja Seggija wöt orjas henda ehbita, tahk Libhan lihha lunnasta, nink omma lojust arowita.

“Jhusüta Wonaaken! o pühha Pöijoken!

“Ke tullit troni päält, wöt lihha marialt!”

3. Sa tullit taiwast ilmale, nink wöttit lihha hennele. Waim warjus ülle Junkrust, se töije ilmal Jesukest.

W. üts lats om Junkrust.

Üts lats om meile kinkitu, üts kaunis lats sekenne, mel tunnil se om sündinu, ei tija minna mitte. Ent minna olle rahholik, ta tulles, minnek om üts kük, sest et minna moista, temma ruhhest, ristist ka laulda üttemisiga omma ello aiga.

W. Oh wöike Jummalat.

Ma näe taad ölke-pääl weel wäsfinu lhest waiwast, ma näe taad innerwat se

se emma rinnan rõmsast. Kui ta sai surembas, olli se Latsekene ta wannambide man, ni kui üts Englifen.

2. Mul om ni, kui ma näus taad omma eska majan waisusfen ellawat, nink kõndwat halwin reinwin, waest kairwap juuri maast, ehk teep, mes tarbis om, waest om se kirwes kæn, nink puseppa põl een.

3. Ma näe, kui rinna pääal ta panner eska kassi, kui temma koolnu taal, nink kattap filmi kinni, nink ikkep emmaga, nink temma mannu jääp, ja temma maja eest kui sõbber holitsep.

4. Kui ta läts emma mant, sis emma õn nist tedda. Ta läts sis Janile, nink pallep tedda wäga: Oh ristis minno nüüd, ni kui muud ristitas nink pühhanda mo ka armo kullutajas.

5. Ma näe taad kalani Jordani jõeke astwat; kui olli ristitu, sis lane sisen kõndwat: Sääal om ta murrelik nink ilma feltfita, ei sõ, ei magga ka, om täitet hirmoga.

6. Ma näe, kui kiusaja om temma mannu tulnu. Mo Jesus om kül nõrk, k'k joud om ärralõpnu, waitw om tal kõnnelda, kui satan tulkip pääal, ta loep wersikest, kui meelde tullep tal.

(7. Ma näe, kui padja pääal sääal laiman temma maggap, järw, tuul, ne mässewa, se rahwas nuhtlust pelgap. Ta ütlep neile

sis:

sis: Mes teije pelgate? ei liigu lõhnaken järw, tuul jääp rahhule.)

8. Ni teep se imme Mees, se perräst weidi aiga paggep kirowide eest, kui rahwas taad taht heita. Waest teep ta imme tööd, et hirm ka tullep pääal, waest om ta murre täus, nink ikkep mõtsan sääal.

9. Mo südda rõmsas jääp, kui ma lä Jesust maalma, kui Jalgu mõskima läap neil Jüngril sääal, kun jowa. Nink kui ma Jani näe Jesusse rinna man, kun ta mõnd enne tees, kui minna temmast siin:

10. Ja kui ma Jesust näe, nink sinno, Maddalene, ei ja ma henne man, ma panne immes enne. Ta Jalgu pühhi sa, ausa sõsareken, sa annat wimate tal suud weel Harwa man.

W. So Heng o Jesu, teffo.

Meil olli waja säwäst Meest, kel pühhäus om hennesest, kel walgus, õigus peris om, et ta wois olla meije rõõm.

2. Ta olli säärne Hengeken, es tija patust soamen: Mes hätta temma eäl tuus, sest tulli meile õnnistus.

3. Ta Nõrkus nink ta jowwotus, nink põrgo piina Kannatus, ta Berre Higgi, ta Surm ka, ta terve ello waitwaga,

4. Se pat, ke so kui innimist taht wäljast puttu, Jesus Krist, fik se om sinno rahwale pühha ärräteniminne.

Sinno ello terwe ärrätenimisega,
Dnnista meid armas isfand Jummal!

W. Nüüd paistap meile.

SA meije Eesfa iggawest! se olli õnnis luggu tõest, kui sinna ollit nätta! mes illo olli filmile, mes aurustus neil kõr wule, oh mes arm olli tutta! mitto Wörsti nink Proweete omma tahnu nätta, kuulda, mes neil Jüngeril olli tutta.

W. Mo sõand anna eigest.

Siin olli maddalussega so auw ifs kattetu, sa ollet omma Häddaga meid häddast tõmmanu.

W. Oh wõtkem Jummal.

Sul tulli kooljaga üts läsk sääl linan wasta, kedda sa ärrätat, et läsk es peas ikma. Ent tõistkõrd tullit sa, nink iksit haledast so söbbra Hawwa een, ful olli kitsas tõest.

2. Kui minna waine näe ta Jummalikko surust, sis mõtle ma: Ma lä nüüd hukka: Ent kui Jesus, ni kui üts Jnninen hend näitap minnule, ei olle, mõtle ma, ni mad dal keäke.

3. Olgo

3. Olgo nüüd Jummalus, kun sedda weel om waja, ma ussu Jummalust, ent minna tahha kaja, et ta üts Jnninen; mo Dnnis steggija om waimust, hengest, tõest, ja ih hufst ni kui ma.

W. Siin om sinno perre.

Mäkke pääl nink lanen om ta palwega jutust kinnitanu; nida teggi ta. Kui tal päiwal olli paljo teggemist, piddi temma õse palwe tunnikest.

Eesti Wiis.

MA kae illes mäele, kun Jesus Ber rine heit henda palge päle nink ik sääl rohkede. Sa õnnis paistminne, oh tul le saggede, et mul ta Surma murre jääs meelen allasi.

2. Oh las hend umbrewõtta so Surma ta plusfen, siin olle minna soga ütsinda, Wonenaken. Ma tahhas saista sääl se waiwa paiga pääl, kumb hee nink filma weega om sin nust kattetu.

W. Kui pat teep waiwa.

Ma näe, kui temma iknu, ta Südda sulli tõest, fik sedda om ta tundnu mo waise waggla eest: Ta ik ni kawwa halledast, fenni kui wessi lõpnu, et wümselt Werr joošk.

2. Ma

2. Ma nâe, kui temma Südda mo eest wärrisenu, keel kuiwi jannust ärrä, ni om ta tapelau; weel enne saita söamel se surma hätta, tutta kui kôli ristî pâal.

W. Minno waisus om ilmarw.

Mo eest tuus so Südda surma hätta aijan ôli mâe pâal, mo eest olli sinno Südda natta ônsust palleman mul sääl. Mo eest tulli sulle surma hirno waiwan saatsit sinna mulle armo, palwussen jäit sinna töest walges, werrewäs mo eest.

W. Mo söand anna.

Mo südda om häälmelel sääl, kun ta wôt maelda, sest Silma weest ta pôske pâal mo silma jookska ka.

W. So Higge nink Werb.

Sus särâne wirk aidnik om löitu, ke aida nink lillikeisi om kastnu omma henda hee nink Werrega:;

W. Oh wôttem Jummalat.

Ma olli ütškôrd ka, mo pattu perräst waisis sis tulli meelde mul mo Jesu waiw sääl aijan, kun olli silma weest ta werri seggatu, nink pôrgo häddan ta wärristen oiganu.

2. Sis mötli ma: Kui ni, mes mul weel waiw om waja? ta Wallun tahha ma kui wahha ärräsulla, mo südda peap nüüd ta Waiwast naggema, mes wiwha Jummalat, nink kuis ma puhtas sa. Kui

W. Oh armas kae.

Kui hirmsast Jummal nuhtlep, kui temma wôras tullep nink pattu karristap, kui rasse temma wiwha, ke ei woi kurja natta, so kannatus meid oppetap.

Sinno Higgi külteggemisse taplem isen, Tosfago meile ihho nink henge päle!

W. So Heng o Jesu, tekko.

Oh kae tennä mörsjaken, kui sinno henzes ge Pöijoken ilm abbita poop so eest sääl täus Hawu, kôrowa ristî pâal.

W. Oh armas kae tennä.

Oh kae hulkakenne, so armas Jesukenne, se om siin ristî pâal, se auwo Issand kôrgest, se teotetas järgest, poop ma nink taiwa wahhel sääl.

2. Oh tulle kae pea, kîk temma pühha Rehha, om rop nink Werrine, ütö digaminne söast, kumb koormatu om waiwast, lät töise perrän taiwatte.

3. Ma tahha eggan paigan ni koddun kui ka wäljan se päle möttelda, kui suur om sinno Digus, so Usk, so Arm nink Heldus, so kibbe Surm woip oppeta.

4. Ta olli ristî lödu, waiwatu, teotetu, tuhanda wisiga; mo südda armust ikkep, kui se mul meelde tullep, ta Hawu wôtke kaeda.

I

Oh

W. Niid Pühha Waimo pallome.

Oh et mul so mõrro kannatus es kaus mo
melest iggawes, et ma ikkes mõtles,
mes se sul masnu, kui figest kurjast sa omme
loodasju kif lunnastit.

W. Oh mõtkem Jummal.

Sa fige illusamb nink kallis koolwa Nāggo,
ei woi siin keäke, kui sunnis, mali sin-
no. Mo Sõbber koolmisen, ma palle sõa-
mest, et sinno mõrro Surm pais tas mo
palge seest.

W. Ma kae illes mäele.

Ma jä niid liggi saisma so man, o Wo-
naken, so õigest natta sama, se om
mo ainus õn. Ma rühhi kääga so risti tao-
da, ma näe so näkko lõpwat, kule so õh-
ho hääld.

W. Minno waisus om ilmarw.

Minna olle omman waimun lānnu risti
mannu sagede, et ma kuulda saas so
wiimsid Sõnnu, oh sa tijat tõtteste, Welli,
et ma ni kui tairwa astu, kui ma näe; kuis
sa Pääd nõrgutanu, nink sen armun ella ma,
fenni kui ma koddõ sa.

Walges jānu hule,

Andke meil sõame päle suud!

Mes

W. Kui pat teep waiwa.

MEs rohke rõõm om meile se pattu
hādada man Jummal Palge ille,
et Woon meid päästnu om. Woon, imme-
linne Wonaken, mes sul se mõrsja masnu?
sa henge Põijoken!

W. Sa pattaste armastaja.

Kui loja kōti, lāts ta waim se Jēsa rõõmu
sisse, uts soldat tulli oaga, pist temma
Külle sisse. Se teep meid rõmsas kōggona,
nink et meil sest suur õnne, ei tija Engli, ni
kui ma nink temma rahwakenne.

W. So Heng, o Jesu tekko.

Oh kaega se pae pääal, uts ello Kairu om
lõide saäl, kust teije arrawallitu ollete
wālja rajotu.

2. Me olleme kif wiggatse nink henest sel-
ge pattatse, ent Jesu Haru wāggew hais
teep pühhas meid nink armo tāus.

3. Ni sure redi wiisi pääal, eik kui ta Kūl-
len tāmba weel Mulk oaga saas pistetus,
nink ma saäl terwel päiwäl jāas.

4. Ni kui ta poos weel risti puun, nink
ma näes kui Mari nink Jaan, nink istus
se al ansaste, kif olles Werrero umbre mo!

W. Se Külle Mulk jāap.

Sa Wonast saatu lomaken ta waiwan sur-
mani, sis sündinu ta Küllest siin, kui
tedo

tedda arwafi. Jesu heng so pühhängagō,
nink temma Waim kinnitago ta Kehha, so
eest Hawau, so terwes piddāgo.

W. Nüüd paistap meile.

Me Hawa paistwa selgede, neid näep üts
waine pattane, oh teije armsa Hawa!
Ees woip teid kül üllendada, oh wois ma weel
sel tunnil ka te sise koddō minnä! Hawa,
Hawa, Nist nink Hawa, Weri, Hawa,
Woon nink Hawa! oh mes arm, et löitu
Hawa.

2. Mo südda ellāp Küllen ka, suud latse
armust anna ma neil Hawul Käen nink Jal-
lun. Suud anna ma sel dale, kül södda-
mees ma sulleke suud annas se eest armun.
Wois ma so ka leppitetu palgen nätta, kui
se kohhus ütskōrd peetas kulle Mulkust.

3. Kui illus om se laulminne nink Jesu
Hawu kitminne, kumbe ta mo eest tundnu.
Mo südda henda rōmustap, nink sinno ön-
sast tutta saap, sa Külle Haaw täüs auwo.
Külle lahke, minna waine wagglaenne olle
löidnu, tenno Jummalal, neid Hawu.

4. Kui rōmsa olle ma, et mul se Wena
higgi tosnu tääl ni lammelt ihho päle, et Kül-
lest ma hāmmetetu, nink minno heng om jo-
tetu se Külle mulkust jille. Ei ka kela en-
nāmb mulle mo Mees tälle iks suud anda,
nink ta Jalgu umbrewōtta.

Kige

W. So Higge nink Werb.

Rige Hawu eest ma tabha so kitta, mo Päst-
ja, ni kawwa, kui ello weel nätta, sa
lunnastit mo neidega.;

W. Meije Jumjala Wonaken.

SW^{*} Jimself ristist woeti, kui jo öddang
sanu, hawwa sisse kanneti se Keh-
ha täüs Hawu.

Eesti Wiis.

Mi kui Maarja ihka minna, lä ta Haw-
wa mannu warra, kae ta soame perrā
omma waimo filmiga.

W. Minno waius om ilmarw.

Kül se paigaken om figil teeda, kun woip
minno kaeda. Jesu Kehha päle kae min-
na, nüüd sen ilman ütfinda. Jesu Nist nink
Surma tunnikesse, Jesu illusamba Hawa-
kesse, Jesu kolu Kehhaken olgo mul kif so-
amen.

W. O Pä täüs Werb.

Kristusse Surma Hawwan ma olle sulletu,
ta kolu Kehha tosnun om ihho kastetu.
Oh et ta Surma Higgi mo öigest labbi lääs,
nink Külle werrew jōggi mo kohhalt hāmmes
tees.

2. Mes fige armsamb tutta, mes filmi
hāmmes teep, om se, kui ma sa kuulda, kui

J 3

Jesus

Jesús surma láap. Ma pea fórwast fiini, ta kolu Kehhakest, ma kooles wisist enne, kui se láap sóamest.

W. Runnas ma sa nátta so.

Sinno hauda heita ma, Jesu Kehha, om ma ihho maggama, funni temma sinno armolisfes jáap, silma weega palle minna sedda.

2. Temma Wallo Palkas ma tahha koolda, minno peap perrima Jesu Südda, seni kui ma ihhokest wotta harwast, temma ihho saarnast.

Sinno hengusfega saäl harwan,
Dnista meid armas Issand Jummal!

Essi Wiis.

Terre, mo armas Mees, ke wannas sai mul háás! oh terre sóamest so rasse Waiwa eest, so hee nink Surma eest! oh terre walge Su! pösse hámmeretu! sa Naggo pólletu! Sálg rihmust lahutu! terre, Pá uts werrest kastetu! sa Kúlg, kummast mórsta ja súndinu!

W. Meije Jummalá Wón.

Terre, terre, Harwu hulk. laulge kík ni rõmfast, kummil anti Külle Mulk, ellá misse paigas.

W. Minno súdda rõm.

Terre, oh sa walges jánu, jummalik, funninglik Kehha! terre Higgi, kumb maad kastnu! terre tos, kumb harwast tósnu!

2. Terre

2. Terre, kúlmas jánu Sone! wat, kumb tulli huulde pále! terre arwamatta Hádá, kumb sul olli mo eest nátta.

W. Oh armas kae.

Mi minno waise perrást, mo árrápásta háddast, so hirmsast waiwatas; surm, pat nink kík mo wigga, mes minno panney hukka, neid sinno hauda mattetas.

2. Ehk minkisuggust mulle ei olle anda sulle so armo tassoda; ei tahha siski játta, kui harwa ello nátta so Surma meelen pidáda.

3. Ma náe, kui sinna iknu, kui nuhtlus sul om sanu, pórmand om ligge weest: kui minna hõngo tómba málleta ma so waiwa nink tenna sinno sóamest.

W. Jesús minno ello.

Werrine Leppitaja, Koggodusse Saatja! kui ma saakõrd jo suud so Jallul anna ikken, et ka minna olle wallitu, sest ei sa weel kúl mo Pá, wotta mo nink tuhhat ommas, hennel waiwa palkas.

W. Oh armas kae tenna.

Kui ma lá wode pále, ehk illestõsse jálle, ehk mes ma tallita, kui sõma lá ehk joma, kui haige ehk lá káuma, kík te ma neide Haruga.

2. Se Woon nink temma Hádá jáap se kúl, funni súdda weel tuikap, ehk kui jo se ello árrákistnu, fun odda tedda pistnu, saäl olle minna assonu. Hádá

W. Niid tulley ilma õnnistus.

Hõdda orrun võttit sa pühha võrust
walmista, meije ülli waisele ihhule
nink hengele.

2. Hoija meid sis laitmatta Jummalikko
wäega, senni kui kirk tettu om, nink se waim
om hengusfen.

3. Kui üts mõtley: minno Mees, kannap
säräst ihhokest, luid nink lihha koggona, ni
kui meile kigil ka:

4. Se kannatap ihhoga, kui ta pühha,
pühhas ka, allabeitlik waimule, sis olleme
rahhule.

W. Kui pat teep waiwa.

Sa hullakaken ke sinna ta Surma armastat,
sa ollit kurblik enne, nüüd jälle rõmu-
stet, mes arm! et selle Mihhele, kink een
Jaan ärräheidi, ni liggi tullete.

2. Oh kummardage tedda, ta sisse roma-
ge! ja se om tutta kigile, nink kuis meil se
man olnu, weel melen peame.

W. Mimeo südda rõm.

Sinnimiste Armastaja! oh mes isso mul om
tutta! ja ma ihka silma weega saggede
se söki perrä.

2. Oh mes ianno litsup sõand, et se jooß
mul saas mo Jõsand! Sõwwa, et mo läbbi
Wona ühhendetas Jummalaga.

3. Et mo meel nink ihho korjus jääs so
saarnatfes, mo Jesus! Oh

W. O Kriste päiw om sinno kæn.

Oh et meil es jääs middäke nüüd omfast el-
lust allale, et meije, mes me ellame,
Kristusse! Kehhan liigusse.

2. Sa häetat su mõökaga neid pattu pes-
sa koggona. Sis koleta nüüd tassaste, mes
meije melest allale.

W. Kunnas ma sa nätta so.

Ere Woon, oh kae tääl, kuis ma
ihka, kalda ennämb Werd mo
pääal, sis ma palla: Anna henda ilman jo
mul ni tutta, kui sa olles nätta.

W. Mo sõand anna figest.

Räu läbbi omma Werrega. Mo henge,
armas Woon, ni et so perrä jätmata kirk
mötte haige om.

W. Ma kae üles mäele.

So Kannatus, meid saatko, Woon, sam-
must sammuni, so Kristi koso olgo sõa-
men allasi, me waise palleme, oh hoija helde-
ste meil meije saja särki, so Werre tenistust.

W. O Pä täüs Werd.

Nüüd wajup mo meel alla, so Hawun Jes-
sus Krist, ei tahha muud siin teeda,
kui sinno kannatust. Nink meije ainus assi
Woon olgo ristil pääal, ta Kehha pästko essi
meid pattu juurest tääl.

K

Jä

W. Kus mul om minnä niid.

Sä meile ikkes ni, sest rõõm ei olleke, kui sinno umbrevõtta, so hallestüsi nätta, so Haru rõmsa näggo meile eggal tunnil jägo.

W. Henge Põijoken.

Mi kui risti pääl, ja iks filmin meil, sinno teenja silma wessi jägo meil üts kallis asfi, kasta Berrega, mes meil tallita.

W. Oh armas kae tennä.

Mi jäge, luliikmisse! nink heitke mulla sisse, kun Woon wõt maggada; kül aig woip pea tulla, et teije ni kui mõrsja ta Hölman woite hengada.

W. Kui pat teep waiwa.

R Als sa suud Wonal andnu, sa õnnis nis hulkaken? mes sul om nätta antu? se tappet Wonaken. Oh temma lihhas faminne, so hoidko niid me henge nink ihho puhaste.

W. Minno südda rõnust.

Saas meil pattafille joudo sõame tuld wälja näuta, kül ep meije Englil essi oma rõmo selges teesse!

2. Sisfi et kif meije sõnna es wois Wonal arowus minnä, se perräst meel alla wajup, ni kui heng nink ihho uinup.

3. Meije

3. Meije filmist, õnnis Västja, paistko eddispeidi wälja, mes suurt armo südda tundnu, kui sa hend meil arowaldanu.

4. Niid jääp meije südda saisma, me waim mälletap ta Surma; ihho jääp Jeesusse Hauda, tahhap temmaga saäl maada.

5. Silma wessi jooksko tassa, heitke hend Jeesusse Hauda, ärge minge senni ärrä, kui ta jälle umbrevõtta.

Ärräsaistanu filmä,
Kaege meije filmist wälja!

W. Oh armos kae.

Woon, kule, mes me waise siin sulle towotame: Me südda tahhap niid so Risti mannu jäda, so waiwa kulutada, senni kui ihhust kutsuf meid.

2. Se päle ütke Amen, te eggäutten hengen so ninne selgembas! sa risti podu Västja, so Haru sissen peeda meid häste niid nink iggawes.

W. So Heng o Jesu, tekko.

R Jf au niid olgo Wonale, et Wonalakenne tappeti, nink kaut pattu iggawes, nink teggi Jummaläl meid hääs.

W. Sa meije kige armsamb Pä.

Me tunneme, hend selgede, ei olle me mankaake, ke middäke wois ninmita, et Woon peas armastama, sa ollet pühha, wäggero,

gew, auwolif, so nimmi om jo figil im-
melif.

W. Dh armas fae.

Sa werre Leppitaja, nink Roggodusse saata-
ja, sa meije Henge Mees! me heitame so
ette, so Jalgu umbrewõtta, ni paljo kui usk
jõwwap sees.

2. Ei moista meije mitte, muud küsida,
kui sedda: Kuis ni, o Runningas? et sinna
perrist rahwast teed pattu teenmast wabbas,
et ta so riki perrändas.

3. Se teep meid armust halles, et südda
äräfullas, nink jääp kui tolmoken, ne filma
jookwa armust, ei tija ka muust rõimust, kui
sest, et tappeti uts Woon.

W. Se Wona omma olleme.

Dh tulge, meije tahhame :: niüd ütte poh-
ja pääl siin saista, nink üttest Werre
ojast juowa, meil olgo :: siin uts armo te.

2. Sa meije Digus ütfinda :: ke meile
pattu andis andnu, nink Wona Werrega
meid jootnu, sul olgo :: tenno jätmata.

W. Woon, Woon, o Woon.

Seng, ihho, waim :: so perrält om, jägo
ka ni, et ilman :: kohheke so mant, sa
Wallo Mees, mo meel ärrä es lääs, es lääs
Enge et mul eggal tunnil jääs mele seen, ja
foamen, Woon, Werre lunnastus, nink
risti Roggodus.

So

W. Minna julgu ::

S D Rist, Jesu :: kun ma näije so,
kibhotago :: mo, so tennada! sest
kui minna uimane, nink ma kuules middake,
Jesu Ristist :: jääs ma ellama.

W. Eht kül ütlematta.

Seng nink ihho ellap, meije südda rõmsas
jääp, kui hend meile näütap Kristus, ke
meid õnsas teep, kui ta näggo paistap meil
kui risti pääl Werri temmast jofep, kui ta
kõli saäl.

W. Kristus Önnisteggija.

Kui kük läütet, tulliwä Jesu meelde lamba,
enne kui ta surma läap, soöp ta pasja
wona, wõitap Jungriid rõmusta, mõssep
jalgu puhtas, säjap Sakramenti ka, teep
neil risti armsas.

W. Krist olli meije pattu eest.

Sa olli armun kütsetu, kui õige Wonakens-
ne, mist Jummal olli üttelnu, se kallis
Jesukenne, ke Werrega meid tähendap,
usk surma sega hirmotap, ei woi meid tap-
ja puttu. Halleluja.

2. Niüd piddagem sis rõõmsaste surt kal-
list Pasja Pühha, et Kristus om ni armis-
ste meist kaändnu Jummalä wihha. Se tah-
has omma armoga ka meije soand walgusta,
et pattu õ meist lõppep. Halleluja.

R 3

Ni

W. Kus mul om minnä.

Mi õnša olleme kui taiwa eäle, kui filmi een ne Hawa, ke Bonal tettu, jäwa, nink Nagglu tãhhe kãen meil ikkes saiswa melen.

W. Oh armas kae tennã.

Se ta üllendamisest nink ülestõssemisest kõnnelep minnoga, sel ütle ma: mo südda ikkep Jummalã hãtta, ta auvustu si ussu ma.

2. Se Pãstja om se ainus, ke iggawetsest armust se henge Mees nink Pã: Rit henge omma lodu, ta Hõlma sisfen maada, ta perrãlt omma ütfindã.

W. Ma olle Jesust pandnu.

Elli ütstõist kummed Jungriid wãl-
litsenu, nink perrãst neile ennãmb weel pãle arwanu: Ent sõsfaride feltfist tãl olli ka hãmeel, neid nãus ta umbre saggest koddun, waest sãal, waest tãal.

2. Kui temma tee pãal olli, ollirwa nemma ka, annirwa toitust tãlle tuhhandã rõmuga: Risti nink Hawwa pole sai ta neist saatetus, nink kui ta tõsnu jãlle, ees mãlt terwitetus.

3. Kui temma henda eest olli ärrãtanu, nink kooljist ülles tõsse, om üts lähãtetu, se
tul

tulli wasta tãlle, taht temma Jallule neid tõiste asse melle suud anda rõmsaste.

4. Se and ka eesmãlt teeda neile Apostlile, et Jesus nãutnu henda ellãwelt temmale, nink et ta ülestõssnu, enne kui keãke weel middãke sest teednu, ja lootnu eäle.

W. Se Külle Muut jãap.

Sõrõmus, õnnis lomafen, mes Boon walmistanu, nink saggest omma hengega siin jo ühhendanu! mes wois sel pühhal, kumba ta sul lassep tãmba piddãda, ennãmbãst rõmustada so? kost. Kui temma wõttas mo.

W. Mõggus pãstja, sinno armo.

Jesu kannatusfen toitap henda Wiladelwia, nink Laoditean ellap se, kel armsamb middãke.

W. Runnas sa ma nãtta so.

Kui ma nãe omma Meest, mo eest waiwan, minno südda om sis tõest ni kui taiwan. Temma wairu nink kannatus teep, et minna tahhas koddõ minnä.

W. Jesus, ke sa minno henge.

Sinno Berre Hawa, Nagglã, Ribbe Kroon, Rist, Wallo, Piin, sinno kinni pantu Jalla, pãstwa figest hãddast siin. Raige, jone, Berre Higgi, kif, mes sulle wairwa

waiwa teggi, sinno Haud, kun mattetu,
rõmustap, o Jeesus mo.

W. Ma tenna so, et ollet mo.

Mo südda pallap tõtteste, ta tolmoken ma
olle, ma istu Kullen õnfaste ni kui üts
tuwikenne.

W. O Kriste, pairv om.

Ehk meije ihho filmiga ei woi käl sinno kae
da, siski saap meile armo käl se nõgges
misse assemel.

2. Kui terwitat, sis kuleme, so suandmis
si tunneme, nink haisust sinno lõrwame, kif
sinno muhke meitsame.

3. Me ihkame, Woon, allasi, wõtta meid.
pärwast pärwani weel ennamb umbre, et
meil jääs se ülle habbi iggawes.

W. Mo sõand anna.

Oh et nüüd sammust sammu pääl mo heng
so perrä jääs, et ta so Liturgiast tääl
ka osalikkus jääs.

W. Mo südda walwa jälle.

Dh õnnista me laulmist so pühha Ha
wu illust, et meije kigin tunnin neid
tunnes henge sissen.

W. Mo sõand anna.

Meid õnnistago heldeste me Jummal Jee
howa, ni kui Woon säädnu wimate, ja
se Mees Hawuga.

2. Mes

2. Me tõine tõist terwitame Jeesuse mõrs
ja kääst, ke ossast sin weel allale, nink os
fast koddõ läts.

3. Se Kunningas lähhünego, hä hais meist
tulgo täl, ta Kehha se parrandago, mes
nõrk nink haige weel.

W. Henge Põijoken.

Minno rõõm om se, ni kui ma nüüd näe,
kui mo haigi filmi ette, ke jo weidi woi
wa nätta malitas üts Woon, ni kui tappet
om.

2. O sis ikke ma temma wallo ka, oh kuis
maggus om se Berri, kumb joošk Jallust
huwi arrä, oh kui anna ma suud ta Kael ka.

3. Oh kui süggawest om mul mõtlemist so,
sa Kehha ossa, ülle, kumb sääl iggawes ka
jälle Poja täht ifs om, sa Mulk Kulle seen.

W. Oh wõtkem Jummal.

Rui meije Jofua Petaniatte lannu om
me Jungridega, sis omma nemma,
iknu. Ta õnnist wimate neid omma kääga,
nink naksi seddam aid neist arrä lahkuma.

2. Gest neide filmi eest wõt tedda üts pilw
arrä: Ta läts sis tairwatte, ent temma wiff
perrä sündi se hõllita, Englist lähhäteri, ke
tedda saatfirwa, kats jälle taggasi.

3. Mesamma tullirwa sel tunnil neide man
nu. Kui Jungre Jsfandat hennele meelde
lits

litsnu kui omma Perremest, ke ristin tappe-
tu nink tedda ikken weel tolmun kummar-
danu:

4. Sis kitwa sedda hääs ne taiwa tunnis-
taja, ke sedda auroga waik ollen aurosta-
wa. Ent kui ne Jüngre weel kaijewa taiwat-
te, ütliwa nemma neil: Mes te siin saisate?

5. Se Jesus, ke teist om niid taiwa pole
lännu, saap jälle tulles, nink om jo päiwa
säädnü, kun ta saap nidade waiklikkult, kül-
lega, ni kui ta lahkonu, taggasi tulles.

W. Kus mul om minnä.

Sega löppetame, ehk me kül näeme, et sin-
no aurost, Pästja, weel ennämb olles
laulda: So Krist, so Surm nink Hädda
om suremb, kui weel teeda.

W. O Kriste pain om sinno.

☞ Solle ennämb sa ma pääl, meid ollet
pandnu saäl ja tääl, sis sulle meid
niid pattu eest, nink pästa ilma hädda käest.

Esst Wiis.

Näggematta Pöijoken, minna ei woi sinno
mitte melest jätta; senni kui ma so,
Pöig, sa näggema, tahha minna wässimat-
ta sinno Surma kulutada, taiwan om hen-
gusse päig.

Kes

W. Oh armas kae.

Res teet, kuis teile olles, kui niid se Jes-
sand tulles, ehk teile olles hirm? ei mit-
te, silma weega saas jallule suud andma kük,
mes siin temma perrält om.

W. Ma kae ülles mäele.

Ke sa lu mo luust ollet, oh kallis palge Sa!
Kui pea sinna tullet, se om weel teedma-
ta. Ni kui so näijewa so Jüngre Haruga,
ni näuta eggal päiwal hend ütseförd waimun
meil.

2. Oh kitke kae nink suga, ke teije söamest
kük woite Harun löida, oh kitke Wonakest.
Ni kui me olleme, om ta ka tötteste, nink
tahhap üttes waimus meid tetta hennega.

W. Meije Jummalä Wonaken.

☞ SÄ, ke Esfast iggawest ollet wälja
lännu, Waim, ke sedda Pojakest,
Junkro sissen saatnu.

2. Sinno nimmet sago meist Jummalä
auro nink kittus! sest, kes tunnes Pöijokest,
kui se Waim es olles?

W. Niid Pühha Waimo pallome.

Niud jame so koki allasi, ammal Esfa nink
Pöja järjeni, tunnista niid meije hen-
gen nink waimun, nink meije sinnust woije-
tu ihhun sest kindmäste.

£ 2

2. Heis

2. Heika nüüd Abba! me sõamen, sis saap
meil Eessa õige tutwas siin: täuta terwet hen-
ge Jummalaga Pojast, te neid luliikmissi hen-
nele hones nink kerlus ka.

W. Maggus pästja, sinno armo.

Jesu, taitwa wallitsaja, kedda Engli orja-
wa, emma hoolde minno anna, senni
kui ma koddo sa.

W. Se Wona omma olleme.

Ta armoga meid jubhatap: ei olle kibbe ni
kui meije, ei anna arwo Emmakenne,
kuis ta: neid latsti kaswatap.

W. Meije Jummalaga Wona.

Wona kannataminne, nink se Jesu heldus,
sinno andis andminne, Emma, lat
meil ellus.

W. Meije Runninga tö.

Sedda, kallis Emma südda, palle ma sutt
hennele, kui ma sulle te weel waiwa,
üttele sedda minnule. Kui sa ollet tootanu mo
eest Wonal middake, nink ma olle sedda rit-
nu; anna andis heldeste.

W. Oh armas kae tennä.

Nüüd meije löppetame Jesusse Berre päle,
lwoten se Waimo pääl, kumba ta mei-
le andnu, kui ta siist arrälannu, et se meid
saatas ilman tääl.

Ni

W. Oh oppera meid rissi.

Ni tõest, kui ma so perrält olle, Emma,
ni olle ma so sissen Wona omma.

2. Oh paistas mo pä: otfast nink mo sil-
mist pattatse meel, ke kastetu ta Berrest.

W. Arm lähhine nüüd.

Ma olle nink jä üts lats Wainnule, kui ta
selletap neid Harwu, ma kule, mo süd-
da sullap.

W. So Heng, o Jesu tekko.

* S * A Jesu kõrgen üllewän, sa Poig,
ke ollet meije õn, sa Pühha Waim,
ke rõmustat, meist Wona sissen aarwo saat.

W. Nüüd olgo itkes iggaw.

Kui Jummal wiije Harwuga jät Jüngrid
Jummalaga, nink üttele: Ma se man-
nu lä, ke mo nink teije Eessa: Sis heikap
nüüd se Koggodus: Oh terre, terre tullemast,
sa Koggoduste Eessa!

2. Ke wastset ello kirrekest Jesusse surmast
sanu, se tõstap omma sõand nüüd, tal om
ka lubba antu, et ta woip kuulda keelmata,
mes Jummal wiije Harwuga tal tahhap kuul-
da anda.

3. Se om nüüd meije usk nink rõõm,
Jummal, sa tijat sedda, et sinna Eessa nink
sa Waim saat mõrsjat kaswatama, nink et

L 3

aig

aig weel saap tullema, kun Poig saap tedda
Kossima henge nink ihho polest.

4. Gese laulap Roggodusfeken, Jesusse
mürsjakenne, kumb temma abbiellus siin jo
ammust sullet kinni: O sa Pühha Kolmaino-
us! saat Wona eest niüd kittedus Jesusse
rahwakessest!

W. So Heng o Jesu, tekko.

Meid hoija, Essa, armoga! Poig, woi-
ja meid so Werrega! o Jummal Waim,
meid kaswata! meid saatke, Engli, römuga!

Essi Wiis.

Wötke meid niüd wasta, wötke meid kii
hääs, Essa, armas Emma, nink sa
kallis Mees!

W. Ma tulle taiwast üll.

Niüd eggä päiwa, Essaken, so kittap
Jesu Rahwaken, et sinna annit
Junkrule so ainust Poiga hõlmale.

2. Sa ollit ilmal armolik, ni et so Süds-
da rahholik, et Poig, kummast sul melehä,
läts Surma, hääs sel ilmale.

W. Henge Põijoken.

Mätse immelist üttest lahkumist! ja kui Jum-
mal woisse koolda, se wois talle surma
tetta, et se Pojaken lahkup Essast siin.

2. Siin

2. Siin om ilma pääl õige halle meel, kui
üts ainus Perrandaja jättap Essa Jumma-
laga, ehk se Poig ka saas sures Kunningas.

3. Ent se Poja kääk olli immelik, innimis-
te maale tulli, kui ma wanne al weel jolli,
sai neist põlletus, ristin tappetus.

Essi Wiis.

Niüd olgo ikkes iggawest auru, kittedus Jum-
malalle, et temma surest heldussest meid
awoitatu jälle; niüd om hä meel meist Jum-
malal, suur rahho põlw om taiwa al, kii
wain om otsa sanu.

Essi Wiis.

S D, Jesand Jummal, kittame, nink
ni kui sunnis, tenname, et sa neid
Engli lonu ka, ke troni een so orjawa.

W. Sa pattaste armast.

Sa Engliskeiste hulkaken! hääle meel wal-
wat sinna Jesusse Roggoduste man, te
rõõm om tedda kaitsa: Gese et Kristusse sal-
laus se tarbis meil ka anti, et Engli Roggo-
dusse man ka sedda woisse oppi.

W. Sel Werre Wonal.

Te õnsa hulka! wälja lähhätetu orjada,
kaiusa neid, kumma wallitu, nink kum-
ma Wona armust sawa iggawest õnnistust
perrandama :::

2. Ke

2. Ke peap káuma siin ilman útsündá taad teije hulka kaitswa nink hoijawa, ni kui Elias sedda nánnu, es meije olle ka sedda tundnu? ;:

3. Kui móimi henge henda úhhendanu, ollite teije iks neide seán jo, te ollete se Póis jo orja, nink peate ka ta mórsjat hoidma ;:

4. Kui útten paigan úts Koggodusselen tósses siin ilman, se om Englide róóm. Úts hul' náüt henda kárjusille, kittiwa Jummalat, lauliwa neile ;:

5. Seperráft teije, oh púhha wellitse, taad kummardate, kink sónna kulete, sárátse allandamisfega, mes meije ei woi siin ilman moista ;:

W. Oh armas kae tenná.

Sa, me leppingo Jummal, ke laste suust niid hennel suurt kittust walmistat oh anna meile tutta, nink mitmal wisil nátta, kuis wáega sa meid armastat.

2. Oh anna joudo laulda, nink imme jutustada, kumbe sa meile ; teit las meid so haruust jurwa, nink sinno Kúllen purwa, te lat selikkult rómfas meid.

3. Nink teije, Englifesse! Ke te me luliit, missi hoiate kahjo eest, nink ikkes náete walgén se Jsia palget taiwan, meid kaitse edo dispeidi hást.

Res

W. Mo súdda walwa jalle.

R Es tóije Jüngrid kofko, nink náüt neil wastet rómo? Se Jssand, ke neid kutsnu, om neil ka rahho tonu.

2. Sa tulli sis táus Hamu, minkga ta nouwo löidnu, et ta Jüngride kurbust wois káanda selges rómus.

3. Úts jái sest armust ilma, nink es woi rahhul olla, senni kui ta wois puttu se söbbra Külle Mulku.

4. Nink nátsse, mes sis súndi? se helde Jssand tulli, Tomas es móste sedda, ent ta sai tedda nátta.

5. Sis kuuld, nink tuus nink nággi, nink sai kík ónnistusfi ses ammetis, mes temma siin pididi tallitama.

6. Sis olli tál kík útten ; sest Wonakes, se Werren. Om arm nink ónsus löida, kumb pattarsille waja.

7. Wois ma, kui Tomas tedda sílmiga úris nátta, ma láas se perrá tuhhat ja ennám penni koormat.

8. Kui Jesus tabhas tulla, nink minnio palwust kuulda, ma palles sílma weega, nink ihkas óód nink páirwa.

M

9. Sii

9. Ent Jummal! mes ma söwwa? Us
sun woip önnis olla. Mo südda woip so löi-
da, ehk ma kul ei woi nätta.

Essi Wiis.

K Uulge wahhimeeste hõlli, kumb nüüd
kaiw fige ilma ülle: Oh wirgo sa
Jerusalem! fesk ööl sedda hõlli kulus, oh tar-
ka Junkro touske ülles, fesk Põigmees om jo
tulleman. Oh touske nink täutke neid lüh-
trid õliga, Halleluja. Ent olge ka nüüd us-
sina nink walmi Põiso saiale.

W. Mo perrä ütley meije Põ.

Se ülle üldlik önnistus, se äkkilinne rõmus-
tus saap moistust ärrawäärma, et ni
kui unnenäggijil ka teedmata sis olles meil,
kas tõisi, mes meil nätta.

2. Se rahwas, kumb meid narap nüüd
nink nägotap me ussu tööd, saap ülestunni-
stama, et me ei olle sonninu, nink hullu wisil
kõnnelnu ni kui meid teotawa.

W. Sa meije fige armsamb Põ.

Mo terwe südda rõmsas lät, et ma jo olle
kirjotet se Bona ello ramatun saäl ärrä
wallituide man: Ma taggane kif pattu pür-
retust, et mul saas Jesu mõesia osjast.

So

W. Nüüd paistap meile.

So perrä mo meel haige om, nink ihkay üt-
sinda, mo Boon, so surma wairwa
perrä. Se umbreänt se Bonaga om kif,
mes ma woi tallita, nink sega lä ma ärrä.
Külle lahke, fenni kui ma sirud sul anna, hoi-
ja minno sinno turwikest nink põmo.

W. Kunnas ma sa nätta so.

Terwus nink suandmünne wiimselt lõppey,
Jesu Rehbast päle se söggi tulley, nink
se wiitp meid õnsaste sinno usja, Koggeduste
Jesa.

In the year of our Lord 1584
 the first of June the day
 when the ship departed
 from the harbor of
 London for the West
 Indies the weather was
 very fair and the wind
 was from the north
 west by west.

The ship was
 commanded by
 Sir Walter Raleigh
 and was accompanied
 by several gentlemen
 and soldiers.

